

PROFIELEN

INTERVIEWS

Dichter des Vaderlands
RAMSEY NASR

Voorzitter Raad voor Cultuur
ELS SWAAB

**Raakt de kredietcrisis
HR-studenten?**

Kredietcrisis en studeren

Het is niet altijd eenvoudig om een redactioneel commentaar te schrijven. Soms is er zoveel wat de gemoederen bezighoudt dat je je onderwerp niet kunt kiezen en soms zie je zoveel kanten van een zaak dat je niet meer weet wat je er nu eigenlijk zelf van vindt. Mijn eerste commentaar voor dit nummer ging over de training Stoppen met roken voor een groepje medewerkers van de Rotterdam Business School. Een cursus stoppen met roken onder werktijd en door de HR betaald. Huh? Is dat niet de verantwoordelijkheid van het individu in plaats van van de instelling? Kan elke hogeschoolmedewerker die wil stoppen met roken, snoepen of gamen dat nu doen op kosten van de zaak? Maar aan de andere kant schrijven we in dit nummer over heel wat zwaardere onderwerpen: bezuinigingen bij het Instituut voor Lerarenopleidingen, de invloed van poëzie op politiek en samenleving en natuurlijk de kredietcrisis. In *Profielen* 67 schreven we over de effecten van de crisis op de arbeidsmarkt. Dit nummer zoomen we in op onze eigen populatie: Hoe raakt de kredietcrisis onze studenten vastgoed, bouwkunde of autotechniek? De verhalen lopen uiteen van 'moeilijk om een stage- of afstudeerplek te vinden' tot 'de mogelijkheden om na afstuderen in dienst treden zijn afgenomen'. Er zijn studenten die overwegen een andere opleiding te gaan volgen, maar er zijn er ook die zeggen: Dit is wat ik wil doen en de crisis zal ooit wel weer overgaan. Niet iedereen ziet het somber in, want de kredietcrisis biedt ook kansen. Thema's als energie, waterhuishouding, gezondheidszorg en duurzaamheid worden belangrijker, en juist door de crisis hoog op de agenda geplaatst. Onderwerpen waar de HR druk mee doende is. Uiteenlopende reacties, maar dat de crisis de gemoederen behoorlijk bezighoudt is duidelijk.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

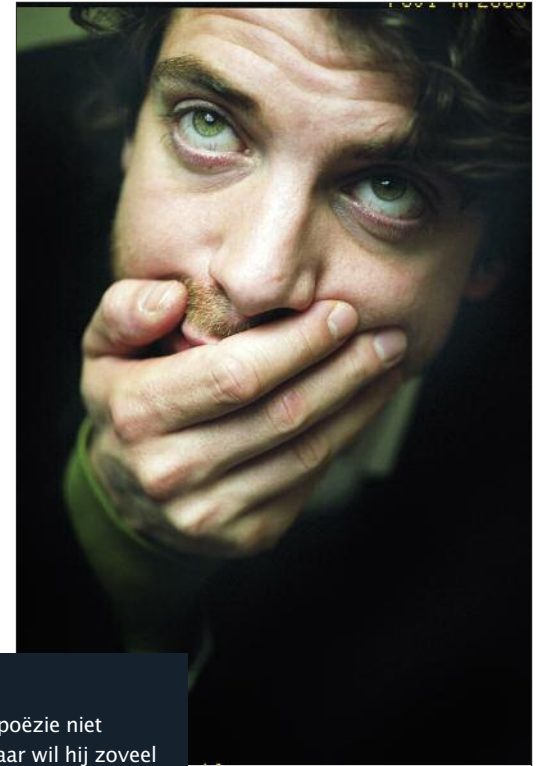

10 De inspirator: Els Swaab

Advocate Els Swaab is voorzitter van de Raad voor Cultuur en een van de invloedrijkste vrouwen in de Nederlandse kunstwereld. *Profielen* sprak met haar over het kunst- en cultuuronderwijs, de kredietcrisis, het old girls netwerk en de kennis over de Tweede Wereldoorlog.

6 Interview: Ramsey Nasr

Volgens Dichter des Vaderlands Ramsey Nasr (35) is 'poëzie niet moeilijk, maar wel onbegrijpelijk'. De komende vier jaar wil hij zoveel mogelijk poëzie in de Nederlandse samenleving brengen en andersom. Een gesprek over de staat van Nederland, de kracht van kunst en de kloof tussen bevolking en politiek. 'Vind je het gek dat mensen lamgeslagen zijn?'

22 Achtergrond: Kredietcrisis, deel II

Hoe raakt de kredietcrisis onze eigen HR-populatie, de studenten die vastgoed, bouwkunde of autotechniek studeren? 'Het duale aanbod droogt op.'

Onderwijs

9 Onderwijs Actueel

Hogeschool en het sportvirus (2)

16 Bij de les

'Had jij het brein achter deze campagne willen zijn?'

20 (Niet) Afgestudeerd

Rembo & Rembo

Nieuws HR

12 audit duurzaamheid elektrotechniek, destillatietoren, bezuinigingen IVL, Kenniscentrum Ondernemen Rotterdam, geen lerarenopleiding Den Haag, EnergyBattle, nieuwe naam Opel, data kunstonderwijs, digidier wint *Profielen* presenteert...

30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

Uitgaan en recensies

24 Uitgaan: StuKaFest

Eén avond, twintig studentenkamers, diverse artiesten, veel alcohol en studenten op de fiets. Dat zijn de ingrediënten van het Studentenkamerfestival en *Profielen* was erbij.

26 Recensies

o.a. Elle Bandita, recessionista.blogspot, Icon Dressed

Columnns

9 Wouter Pols, Tweedeling

25 Ernest van der Kwast, Fluffy

Rubrieken

2 (Zaken)profijtjes

4 Welles-nietes, de concurrentie

5 Wie ben jij dan?

14 D'rbij

28 Meelopen met... collegegevoorzitter Jasper Tuytel

29 Colofon

De concurrentie

Elk nummer kijkt *Profielen* over de heg bij collega universiteits- en hogeschoolbladen.

Havana – Hogeschool van Amsterdam Toch verder na invullen negatieve evaluatie

John Man heeft een excuusbrief ontvangen van Rodrigo Coesel, adjunct-directeur van het Universitair Sport Centrum (USC). Naar aanleiding van een negatieve evaluatie was besloten dat Man niet meer mocht deelnemen aan zijn opleiding. 'Ik dacht dat de evaluatie anoniem was. Waarom vraag je eigenlijk iemands mening als je geen slecht nieuws wil horen?', vindt Man. Nu is hij wel weer welkom, maar de vraag is of hij nog terug wil komen. Hij heeft al een module gemist die pas volgend jaar weer wordt aangeboden. 'Ik ben me ervan bewust dat we hem gedupeerd hebben', aldus Coesel.

Observant – Universiteit Maastricht Leerstoel blijkt vernoemd naar crimineel

De Maastrichtse kunsthandelaar Robert Noortman wordt ervan verdacht in 1987 een kunstroof in scène te hebben gezet, waarna hij het verzekeringsgeld heeft opgestreken. De Universiteit Maastricht bevindt zich nu in een lastige positie. De school eerde de man namelijk kort na zijn dood met de vernoeming van een leerstoel bij de economische faculteit. De vraag is nu wat er moet gebeuren met deze leerstoel. Het college van bestuur weigert tot nu toe commentaar te geven en verwijst naar de woordvoerder. Deze wil alleen kwijt dat ze 'nadere feiten afwachten'.

Erasmus magazine – Rotterdam Schizofrene studente moet alsnog tentamens maken

Een schizofrene studente bestuurskunde moet wél afreizen naar Rotterdam om daar haar laatste twee tentamens te maken. Dit is bepaald door de Raad van State. De studente wilde haar tentamens vervangen door een werkstuk omdat haar ziekte en medicijngebruik ervoor zorgen dat ze nauwelijks onder druk kan presteren. Ze had niet van tevoren gemeld dat ze aan schizofrenie lijdt. De rechter oordeelde daarom dat de examencommissie er geen rekening mee kon houden en haar verzoek dus terecht heeft afgewezen. Er rest de studente niets anders dan alsnog de tentamens te maken. Als ze niet onder druk kan werken, vindt de universiteit, is ze misschien ook niet geschikt om af te studeren.

SR

welles-nietes

klacht van
Hogeschool Rotterdam
tegen
Arbeidsvoorziening
uitspraak college van beroep
ONGEGROND

Weigering of niet?

De Hogeschool Rotterdam heeft in de periode vanaf 1 december 1993 tot en met 31 juli 1997 via de ESF-regeling diverse subsidies ontvangen voor projecten die de werkgelegenheid bevorderen. Voorwaarden bij deze subsidies zijn dat de projecten gecontroleerd mogen worden en dat de subsidies terugbetaald moeten worden als de hogeschool zich niet aan de subsidieverplichtingen houdt. De Hogeschool Rotterdam heeft geen bezwaar gemaakt tegen deze voorwaarden.

Arbeidsvoorziening is namens het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid verantwoordelijk voor de subsidieprojecten. Nadat de projecten van de Hogeschool Rotterdam afgerond en betaald waren, heeft Arbeidsvoorziening controle van de projecten aangevraagd. Door slechte ervaringen met Arbeidsvoorziening heeft de hogeschool een aantal voorwaarden gesteld aan de controle, zoals inzage van de resultaten. Arbeidsvoorziening vatte dit op als een weigering. De hogeschool heeft uiteindelijk aangeboden om de controle door te laten gaan zonder voorwaarden. Maar dat aanbod kwam volgens de gestelde termijn waarbinnen de hogeschool moest reageren zes dagen te laat. Arbeidsvoorziening stelde de subsidie met terugwerkende kracht op 0. Met andere woorden: Het subsidiegeld moet terugbetaald worden. Na verschillende procedures is de zaak uiteindelijk in hoger beroep bij de Raad van State terechtgekomen. Deze heeft beslist dat de Hogeschool Rotterdam inderdaad geweigerd heeft om mee te werken aan de controle. De hogeschool moet daarom ruim een half miljoen euro terugbetalen, maar er wordt nog gezocht naar mogelijkheden om dit te voorkomen.

Doordat de zaak zes jaar en tien maanden heeft geduurd, wat volgens de Europese Rechten van de Mens te lang is, krijgt de Hogeschool Rotterdam wel een schadevergoeding van vierduizend euro van de minister van Justitie.

MG

Wiebenjijdan?

Vijfdejaars culturele en maatschappelijke vorming

NIKKY LOOIJ (23)

Nikky Looij korfbalt ruim veertien jaar. Momenteel speelt ze in het eerste team van de Delftse Korfbal Club. 'Maar op een gegeven moment heb ik besloten om voor mijn opleiding te kiezen. Ik hoefde niet op een nog hoger niveau te spelen', aldus Nikky, vijfdejaars cmv aan de HR.

Bezig met... Afstuderen en veel trainen voor korfbal.

Baantje... Na mijn stage bij het ROC in Delft ben ik blijven hangen. Ik werk nu één dag in de week op de afdeling educatie en inburgering. Ik help mensen bij het inburgeren en het voorbereiden op de toets.

Met 1 miljoen... Zal ik in de kroeg een rondje geven en dan mijn studieschuld aflossen. Daarnaast wil ik mijn nieuwe studie in één keer betalen en een huis kopen. Ik zal ook geld investeren in iets wat maatschappelijk van belang is. Ik wil graag een bijdrage leveren aan de samenleving door bijvoorbeeld meer activiteiten en faciliteiten te organiseren voor oudere mensen in hun buurt.

Als ik baas was van de HR... Dan zou ik ervoor zorgen dat er vooral op de locatie Museumpark meer studieruimtes komen waar je rustig met je laptop kan werken. Ik mis in de laatste jaren van mijn opleiding ook veel theorie. Ik heb behoefte om van tijd tot tijd de boeken in te duiken en mijn kennis te ontwikkelen. Het is jammer dat daar alleen in de eerste twee jaar aandacht voor is.

Wakker worden naast... Ik wil niet wakker worden naast mijn wekker, maar wel naast schaatser Sven Kramer. Ik ben benieuwd hoe

de dag eruitziet van iemand die drie keer op rij wereldkampioen is geworden.

Onderweg dacht ik nog... Aan het boek van Arjen Jansons *In het bos zijn de wilde dieren*, over de moord op Sybille Jansons. Het is een pittig waargebeurd verhaal over een tbs'er die vervroegd vrijkomt. Ik dacht aan hoe dat allemaal kan gebeuren in Nederland.

Voor de spiegel... Denk ik dat ik wel een zonnestraaltje kan gebruiken.

Beste website... Eigenlijk ben ik niet vaak op het internet. Maar als ik wel op het net zit, dan bezoek ik vooral fashion sites zoals www.label54.nl, www.truustrendy.com en www.freshcotton.com.

Vijf jaar geleden... Speelde ik korfbal in het jeugdteam en begon ik aan mijn opleiding cmv. Daarvoor heb ik een semester bestuurskunde overheidsmanagement gestudeerd aan de Haagse Hogeschool. Ik dacht dat ik de politiek in wilde, maar al snel kwam ik erachter dat het niet mijn ding is.

Ooit... Heb ik mijn studie culturele antropologie en ontwikkelingssociologie afgerond en kan ik hopelijk iets betekenen voor mensen die het minder goed hebben.

MNZ

Foto: Levien Willemse

Dichter des Vaderlands Ramsey Nasr

Volgens Ramsey Nasr (35) is 'poëzie niet moeilijk, maar wel onbegrijpelijk'. De komende vier jaar wil hij als kersverse Dichter des Vaderlands zoveel mogelijk poëzie in de Nederlandse samenleving brengen en andersom. De intellectuele omnivoor praat in zijn woonplaats Antwerpen met *Profielen* over de staat van Nederland, de kracht van kunst en de kloof tussen bevolking en politiek. 'Vind je het gek dat mensen lamgeslagen zijn?'

'Niemand is allergisch voor poëzie'

Interview

tekst: Sabine Schipper fotografie: Marco Bakker

Gefeliciteerd met je benoeming. Al bekomen van de schrik?

'Er komt wel van alles op je af. Ik ben nu alleen maar constant bezig met het beantwoorden van achterstallige e-mails. Er zijn heel veel mensen die iets van je willen. Daarbij wil ik gedeeltelijk in Nederland gaan wonen, dus ik ben op zoek naar een appartementje.'

Als Dichter des Vaderlands word je geacht per jaar minimaal vier gedichten over Nederland te maken. Hoe vaak heb je de afgelopen weken al gehoord: Weet je waar jij eens over zou moeten schrijven?

'Ik krijg genoeg ideeën aangedragen: 'Hee Ramsey, dat Irak-onderzoek, daar moet je wat mee doen!' Wilders is niet toegelaten tot Engeland'. Er is elke dag wel wat. Ik heb vier jaar de tijd, alles zal de revue nog wel passeren. Ik laat me leiden door de gebeurtenissen, die zijn niet te voorspellen.'

Je gaat dus weg uit Antwerpen, de stad waar je al zeventien jaar woont en waar je eerder Stadsdichter was?

'In ieder geval gedeeltelijk. Het lijkt me handig om meer in het Nederlandse leven te staan. Hier word ik vooral op de hoogte gehouden door Nederlandse kranten, maar als je echt liefelijk in Nederland aanwezig bent, dan kun je makkelijker ook eens naar Drenthe of Arnhem of zo. Ik wil me niet alleen op de Randstad focussen.'

Ga je weer in Rotterdam wonen?

'Ik moet het misschien niet zeggen in dit blad, maar ik wil denk ik liever naar Amsterdam. Rotterdam is mijn thuisstad en ik houd er juist van om in een stad te wonen die nieuw voor me is. Amsterdam is een dorpsstad, net als Antwerpen. Dat bevalt me wel. Ik houd van mooie, klassieke gebouwen en ook van geschiedenis. En dat is de grote tragedie van Rotterdam: het historische hart is weggevaagd. Maar Utrecht is ook een mogelijkheid, ik ben er nog niet uit. Misschien keer ik juist wel terug naar Rotterdam.'

In het gedicht 'Ik wou dat ik twee burgers was, dan kon ik samenleven' (zie www.profielen.hro.nl) refereer je aan een gebrek aan burgerschap in Nederland. We leven in 'een woestijn van oneindige vrijheid' en gaan ten onder aan lompheid en egocentrisme. 'Mijn grote vraag is: Hoe komt het toch dat de Nederlandse cultuur van de Gouden Eeuw niks meer te maken heeft met onze huidige alles-

moet-kunnen mentaliteit? Misschien is het omdat we zo lang nederig, hard werkend en vol schuld aan God hebben gehangen. Dat is weggevallen en nu slaan we door naar de andere kant. God? Er is helemaal geen God! We moeten gewoon de hele dag neuken en feesten en carnaval vieren!

'Het is uit de hand gelopen. Nederland is een geweldig land, maar dezelfde dingen die zo fantastisch zijn aan Nederland, zijn ook haar valkuilen. Als je in een land leeft waar meer vrijheid is dan in enig ander land ter wereld, moet je goed beseffen wat dat inhoudt en hoe je daarmee omgaat. Wij weten niet meer wat onze verworvenheden zijn.'

Het ziet ernaar uit dat de Partij van de Vrijheid van Wilders misschien wel de grootste partij gaat worden na de volgende verkiezingen.

'Het zou me niks verbazen. Als er één land ontvankelijk is voor hysterie, dan is het Nederland. Te triest voor woorden hoe de ene na de andere politieke partij uit de grond schiet en meteen in de eerste peilingen tientallen zetels heeft. En daarna klappt de boel weer van ellende en interne strubbelingen uiteen, zoals bij de LPF of Trots op Nederland. Populisme in Nederland is allemaal zo sneu en treurig. Je kan veel zeggen over Filip Dewinter (leider van populistische, rechtse partij Vlaams Belang in België – red.), maar hij is in ieder geval een briljant strateeg.'

Naam	Ramsey Nasr
Geboren	1974, Rotterdam
Wat	Dichter des Vaderlands! Maar ook: schrijver, acteur, regisseur onze-lieve-vrouwe-zeppelein (2006)
Laatste dichtbundel	onze-lieve-vrouwe-zeppelein (2006)
Film	Het Echte Leven (2008, regie Robert-Jan Westdijk)

‘Als er één land ontvankelijk is voor hysterie, dan is het Nederland.’

Wat is het verschil tussen Geert Wilders en Filip Dewinter?

‘Geert Wilders is eigenlijk niet serieus te nemen. Ik wil geen reclame maken voor het Vlaams Belang, maar Dewinter is echt heel intelligent. Bij Wilders vraag ik me af: Ziet dan niemand dat dit een heel vervelende man is die alleen enorm veel aandacht trekt? Het zegt veel over de stemming van het Nederlandse volk. Het is gestoord dat een Peter R. de Vries een partij wilde oprichten en als men dan vroeg: ‘Wat is het partijprogramma?’ dan was het: ‘Ho ho, eerst maar eens zien of ik een behoorlijk aantal zetels haal, anders begin ik er niet eens aan.’ Mensen pikken dat! Keer op keer!’

Waarom is Nederland dan zo bevattelijk voor die collectieve hysterie en die grote onvrede?
‘Omdat we zoveel hebben. Wij hebben als geen enkel ander land ter wereld zoveel vrijheden en materiële rijkdom verworven. Alles wat met traditie of burgerzin te maken heeft, hebben we overboord gegooid. Mondigheid is ervoor in de plaats gekomen. Iedereen overschreeuwt elkaar. Maar we dreigen mondige mensen te worden zonder echte kennis of enig historisch besef. Mensen die soms niet eens weten wanneer de Tweede Wereldoorlog was, of wie Willem van Oranje was. Extreme vrijheid gekoppeld aan domheid – niet qua intelligentie, maar qua algemene ontwikkeling – dat leidt dus tot dit soort taferelen.’

Hoe ga je studenten en scholieren bereiken als Dichter des Vaderlands?
‘Door op te treden?’

Dus er komt binnenkort een Ramsey Nasr-roadshow langs hogescholen en universiteiten?
‘Dat is een heel goed idee! Maar dat hoeft niet de Ramsey Nasr-roadshow te zijn. Het kan ook de poetry-roadshow zijn, waarbij ik verschillende dichters meeneem en laat zien hoe divers poëzie is. Ik zou graag aan studenten uitleggen wat er zo mooi is aan poëzie. En er ter plekke over discussiëren met elkaar: ‘Wat vind jij hiervan?’ Op middelbare scholen wordt poëzie vaak kapotgemaakt door leraren die zeggen: ‘De dichter heeft hier dit of dat mee bedoeld.’ Er is geen ruimte om je eigen ideeën of fantasie te gebruiken. Terwijl een dichter heel vaak zelf niet eens weet wat hij of zij precies bedoelde.’

‘Poëzie is niet moeilijk, maar wel onbegrijpelijk. Dát is juist het bevrijdende ervan. Je hoeft een gedicht helemaal niet te snappen, het gaat er puur om hoe jij als lezer het gedicht ervaart, welke gevoelens of gedachten het oproept. Een dichter maakt gebruik van woorden, zoals een schilder verf gebruikt, een muzikant een instrument. Poëzie gebruikt dezelfde woorden als wij, alleen zonder de betekenis die we er in het dagelijks gebruik aan geven. Taal krijgt een andere functie. Je moet als lezer proberen niet alles letterlijk te willen begrijpen.’

Het wordt mensen soms wel erg moeilijk gemaakt door het stoffige en elitaire dat eromheen hangt.
‘Poëzie is zo divers als elke andere kunstvorm. Als je van klassieke muziek houdt, kun je het ene muziekstuk vreselijk vinden en het andere prachtig. Het is een inspanning om poëzie te lezen, dat is nou eenmaal zo. Maar dat maakt het juist een uitdaging. Niemand is allergisch voor poëzie, mensen moeten soms wat weerstand overwinnen.’

Je bent half-Palestijns. In hoeverre speelt dat een rol in je werk en leven?

‘Ik ben geen *spokesman* van de Palestijnse gemeenschap, dat wil ik ook niet. Ik ben geen activist, ik loop niet voorop in demonstraties.’

Ik doe het op mijn manier. Ik heb alleen taal als wapen. Als ik een stuk schrijf, dan veranderen mijn woorden soms de mening van mensen die dat lezen. Dat heeft zin. Het brengt de vrede niet dichterbij, maar het zorgt hopelijk voor iets meer bewustwording. ‘Twintig jaar geleden wist in Nederland bijna niemand iets over het lot van de Palestijnen. Dat is omgeslagen. Helaas zie je dat niet terug in het gedrag van de verantwoordelijke politici. Wij Europeanen betalen de bezetting van de Palestijnse gebieden. Al decennialang steken wij geld in het aanleggen van wegen, onderwijsprogramma’s, voedselprogramma’s et cetera. Vervolgens wordt alles platgebombardeerd door Israël en bouwen wij het weer op. Zo dragen wij bij aan het conflict. Als wij onze financiële steun zouden stoppen, dan is de bezetting afgelopen – anders gaat Israël failliet. ‘Wij zijn zes jaar geleden overal ter wereld met miljoenen tegelijk de straat opgegaan om te demonstreren tegen de inval in Irak. De politiek had allang besloten wat er zou gebeuren, ons protest had geen enkele zin. De stem van het volk deed er gewoon niet toe. Vind je het dan gek dat mensen nu lamgeslagen zijn? Dat ze wantrouwig worden naar politici en populisten vrij spel krijgen?’

Denk je dat jij als Dichter des Vaderlands invloed kan uitoefenen?

‘Kan kunst de wereld redden? Nee. Het kan mensen wel laten nadenken, vragen oproepen, dingen in twijfel trekken en denkpatronen doorbreken. Mijn gedichten zullen op de voorpagina van *NRC Handelsblad* verschijnen, maar ik wil ook in andere media publiceren. Ik zou het fantastisch vinden als er gedichten worden voorgedragen op de Nederlandse televisie. Poëzie op de buis als onderdeel van het dagelijks leven, waarom niet? Poëzie in *De Telegraaf*, in de *Libelle*. Ik sta open voor alles en wil zoveel mogelijk mensen bereiken.’

www.ramseynasr.nl

Column

foto: Leven Willemse

Tweedeling

Ons land gold lange tijd als een egalitaire samenleving. Er waren wel verschillen, maar die mochten niet te veel in het oog springen. De afgelopen twintig jaar is dat grondig veranderd. Tegenwoordig draait het, zo lijkt het wel, alleen nog maar om verschillen. Laat maar zien waarin je je van anderen onderscheidt! Met die nadruk op verschillen is tegelijkertijd de tweedeling in ons land enorm toegenomen. De verschillen tussen rijk en arm, bemiddeld en onbemiddeld, geletterd en ongeletterd zijn geen subtiele verschillen meer. Meer dan ooit springen ze in het oog. Als ergens die omslag zichtbaar is geworden, is dat wel in het onderwijs. De Mammoetwet had subtiele verschillen aangebracht tussen vbo, mavo, havo en vwo die – in principe althans – nog konden worden overbrugd. Maar sinds de jaren negentig van de vorige eeuw zijn die verschillen in een tweedeling omgeklapt. Het vmbo kwam tegenover havo en vwo te staan, het mbo tegenover hbo en universiteit. Het teken des onderscheid werd het verschil tussen theorie en praktijk. De hogere vormen van onderwijs claimden de theorie, de lagere de praktijk. De afgelopen jaren gingen er zelfs stemmen op in de lagere regionen van het onderwijs alle theorie maar los te laten. Vaardigheden, daar zou het om moeten gaan. Alsof je vaardigheden zonder kennis zou kunnen aanleren. Daarmee is het onderscheid tussen rijk en arm, tussen bemiddeld en onbemiddeld er steeds meer een tussen theorie en praktijk geworden, tussen geletterd en ongeletterd. Ach, kwamen de tijden van het subtiele verschil maar weer terug, de tijden waarin niet alleen binnen de opleiding van tandarts, therapeut en ingenieur theorie en praktijk met elkaar verbonden waren, maar ook binnen die van de pedagogisch medewerker, de verkoper en de automonteur.

Wouter Pols is pabodocent, lid van de kenniskring Opgroeien in de stad en docent aan de Masteropleiding Urban Education.

Wouter Pols

Onderwijs Actueel

Hogeschool en het sportvirus (2)

Zoektocht naar topsporters

Dat de HR zich meer en meer op sport richt, werd duidelijk in de rubriek *Onderwijs actueel* in *Profielen 67*. Onderdeel van dit beleid is de zoektocht naar topsporters. Zij studeren niet alleen in de topsportklas van HR's Randstad Topsport Academie (RTA) maar ook aan andere opleidingen. Omdat ook zij in aanmerking komen voor topsportfaciliteiten, is de HR naar hen op zoek.

‘Tentamens kan ik, als het nodig is, verplaatsen. Dat deed ik bijvoorbeeld toen ik een wedstrijd in Italië had.’ Aan het woord is Jeroen Sonneveld, tweedejaars student commerciële economie (differentiatie sportmarketing & management) aan de Hogeschool Rotterdam én verdienstelijk shorttracker. ‘Ik train gemiddeld anderhalf uur per dag en dat is goed te combineren met mijn studie’, vertelt Jeroen. Voordat hij aan de HR ging studeren, bracht hij zelf ter sprake dat hij fanatiek shorttracker is. Dit om ervoor te zorgen dat trainingsweekenden en buitenlandse toernooien afgestemd zouden kunnen worden op zijn studie. Jeroen: ‘Ik ben tevreden over de topsportfaciliteiten. Docenten weten inmiddels ook van het shorttracken, en als er iets is kan ik altijd naar Coen toe.’

maatwerk

Coen is Coen Duiverman, voormalig topvolleyballer en sinds afgelopen september topsportcoördinator op de HR. ‘We willen in beeld krijgen welke topsporters er nog meer aan de HR studeren. Juist om hen te wijzen op de extra faciliteiten’, vertelt hij. Als je op hoog niveau aan sport doet en dus veel traint en deelneemt aan toernooien, kan dat weleens ten koste gaan van je studie. Dat hoeft echter niet, geeft Duiverman aan. ‘Ben je topsporter dan heb je bijvoorbeeld recht op alternatieve tentamendata en op een flexibeler rooster. Om een training te kunnen volgen, mag je op de HR bijvoorbeeld in een andere klas instappen. Zulke dingen mogen, en het gebeurt

ook, het is nu vooral maatwerk per student.’ Maar er wordt ook gewerkt aan een structurele invulling van de topsportfaciliteiten zodat het extra werk voor studieloopbaancoaches en docenten minder wordt en de kwaliteit hoger. Duiverman zou graag zien dat de bekendheid van de topsportfaciliteiten groter wordt, en dat het binnen en buiten de HR als iets vanzelfsprekends wordt gezien.

vijftig topsporters

Of iemand ‘echt’ topsporter is, wordt door Rotterdam Topsport vastgesteld aan de hand van Olympische eisen en/of na contact met de bewuste sportbond. De sporter moet in elk geval uitkomen in de hoogste landelijke competitie in zijn leeftijdsklasse. Momenteel begeleidt Duiverman zo'n vijftig topsportende studenten. Zij zochten zelf contact met hem en kregen een aantekening in het studentenadministratiesysteem Osiris. Daardoor weten docenten dat de bewuste studenten in aanmerking komen voor topsportfaciliteiten. ‘Ik weet dat er zeker nog vele topsporters op de HR zijn te vinden’, stelt Duiverman die via decanen en topsportclubs op zoek is naar hen. Doel is eveneens om topsporters van buiten te werven en ervoor te zorgen dat ze op de HR gaan studeren.

Ben je topsporter en volg je een opleiding aan de Hogeschool Rotterdam, zoek dan contact met Coen Duiverman. Hij helpt je verder met de verschillende mogelijkheden voor topsporters. Telefoon 010-453 62 44, c.r.duiverman@hro.nl, Kralingse Zoom N1.116.

Meer over het sportbeleid van de HR is te lezen in ‘Onderwijs Actueel’ in nummer 67 van *Profielen*.

JvN

ELS

SWAAB

‘Er wordt in het kunstonderwijs enorm hard gewerkt’

een vaak nodeloos negatief beeld, terwijl het zich meestal positief onderscheidt van andere opleidingen. Kunstonderwijs kent, in tegenstelling tot andere hbo-opleidingen, al sinds jaar en dag selectie aan de poort. Vier van de vijf potentiële studenten worden bij de poort afgewezen. De echte talenten blijven dus over. Er wordt in het kunstvakonderwijs enorm hard gewerkt. Studenten zijn meestal sterk gemotiveerd. Dat neemt niet weg dat verbeteringen mogelijk zijn.’

Zakelijke kant van het ondernemerschap

‘Wij vinden het belangrijk dat kunstenaars selfsupporting kunnen zijn op de arbeidsmarkt. Scholing in het zakelijke deel hoort daarbij. We kunnen niet beoordelen of dat op dit moment in voldoende mate gebeurt, maar vinden het wel belangrijk dat het gebeurt. Het is heel lang *not done* geweest om aan de zakelijke kant van het kunstenaarschap aandacht te besteden. De term cultureel ondernemerschap kennen we pas een jaar of tien, uit de tijd van Rick van der Ploeg. Binnen de hogescholen wordt dit onderwerp gelukkig steeds belangrijker. Punt is dat de docenten aan kunst-academies vaak heel lang verbonden zijn aan een instelling. Daarom gaan deze veranderingen niet altijd even snel. Er zijn wel

maatschappelijke instellingen die kunstenaars helpen om economische zelfstandigheid te verwerven bij het uitoefenen van hun beroep. Studenten kunnen zich wat betreft het zakelijke deel dus wel nascholen, maar het is natuurlijk veel beter als ze dit in hun opleiding gewoon meekrijgen.’

Economische crisis en de kunsten

‘De notie dat kunst en cultuur ook economisch een factor van betekenis zijn, is groeiend. De interesse vanuit het publiek voor design, mode en steeds grotere en publieksaantrekkelijkere tentoonstellingen neemt absoluut toe. Net als de bereidheid om voor deze kunstvormen te betalen. Er zijn in de culturele sector echter ook producten die geen geld opbrengen, maar die evengoed essentieel zijn voor de ontwikkeling van kunst en cultuur. Vandaar dat de overheid die subsidieert. De culturele sector zit, gezien het huidige economische klimaat, in een relatief gunstige positie ten opzichte van een aantal andere industrieën. Subsidiebesluiten zijn allemaal, soms voor twee, soms voor vier jaar, in 2008 genomen en op 1 januari 2009 ingegaan. De basis is dus gelukkig gelegd vóór de crisis, maar geen enkele instelling leeft alleen van subsidiëring vanuit het Rijk, de instellingen worden ook gesponsord door bedrijven en krijgen geld uit private fondsen. Hoe die geldstromen gaan lopen, is onduidelijk maar daar maken we ons wel zorgen om. Laten we maar

hopen dat de crisis over vier jaar, als de nieuwe subsidierondes zijn, weer voorbij is.’

Old girls network

Vijf vrouwen staan al sinds 2000 in de top 50 van machtigste vrouwen in Nederland. Els Swaab is een van die vijf. Bestaat er zoiets als een *‘old girls network’*? ‘Als bedrijven besluiten, vaak na decennia, om een vrouw op te nemen in bijvoorbeeld de Raad van Commissarissen, dan willen ze geen risico nemen. Dat is het punt. Dan kiezen ze veelal een vrouw die al in commissariaten of andere organen zit. Het is aan die vrouwen om, als ze eenmaal binnen zijn, ervoor te zorgen dat zij ook weer jongere vrouwen binnenhalen. De vrouwen die ik ken, doen dat allemaal. Maar de eerste stap is altijd ingewikkeld. Vroeger maakte men geen profielen voor de Raad van Commissarissen, dat gebeurt nu steeds meer en dat maakt de entree voor vrouwen gemakkelijker. Nu wordt er bewust gezocht naar iemand met ICT-ervaring bijvoorbeeld of naar iemand uit de wereld van het human resource management. Op deze manier wordt het minder vanzelfsprekend om ‘een vriendje’ te benaderen. ‘Er zijn goede netwerken van jonge vrouwen, bijvoorbeeld *Women on Top*. Ze organiseren maandelijks netwerkbijeenkomsten. Hartstikke goed. Als mij gevraagd wordt of ik iemand ken voor een bepaalde

functie, dan leg ik die vraag veelal ook bij hen neer. Ik denk dat de ‘old girls’ meer rekening houden met jongere generaties dan de ‘old boys’. En het feit dat de top 100 vrouwen het goed doet, maakt het voor de volgende generatie natuurlijk ook weer gemakkelijker.’

Historisch bewustzijn

‘De kennis van jongeren over de Tweede Wereldoorlog laat te wensen over. Slechts weinige weten iets over de aanloop naar de Tweede Wereldoorlog of over wat er in Nederlands-Indië is gebeurd bijvoorbeeld. Het Nationaal Comité 4 en 5 mei doet van alles om die kennis te vergroten: van educatieve programma’s, een dichtwedstrijd voor middelbare scholieren en een columnwedstrijd voor studenten tot het adopteren van een monument. Toch vindt tachtig procent van de jongeren dat de Tweede Wereldoorlog herdacht en de bevrijding gevierd moet worden. De betrokkenheid is dus wel groot.’

Jonge veteranen

Er is discussie over de voorgenomen beperking van het aantal deelnemers aan het 5 mei-defilé. ‘Sinds Prins Bernard dat niet meer kan afnemen en er ook steeds minder veteranen van de Tweede Wereldoorlog zijn, gaat men dat defilé langzamerhand afbouwen. Daarvoor in de plaats is de Nederlandse Veteranendag gekomen, op 29 juni in Den Haag. De dag begint met een bijeenkomst in de Ridderzaal. Er is een defilé, een programma en aandacht in verschillende gemeentes. ‘Op 4 mei worden op de Dam niet alleen de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog herdacht, maar al degenen die sinds de aanvang van de Tweede Wereldoorlog, burgers en militairen, gevallen zijn in oorlog of bij vredesmissies. De koningin loopt van het paleis naar het monument van Raedecker. Sinds een paar jaar staan daar ook jonge veteranen in de erecolonne. Het gekke is dat dat nog niet zo bekend is, maar er komt terecht steeds meer en ook professionelere aandacht voor jonge veteranen.’

De inspirator

tekst: Esmé van der Molen fotografie: Ronald van den Heerik

De advocate Els Swaab is voorzitter van de Raad voor Cultuur en een van de invloedrijkste vrouwen in de Nederlandse kunstwereld.

Swaab is ook commissaris bij De Nederlandsche Bank en de Stichting Democratie en Media en voorzitter van het Nationaal Comité 4 en 5 mei. *Profielen* sprak met haar over het kunst- en cultuuronderwijs, de kredietcrisis, het old girls network en de kennis over de Tweede Wereldoorlog.

Raad voor Cultuur over het kunst- en architectuuronderwijs

‘De Raad voor Cultuur heeft geen directe relaties met de opleidingen van de Willem de Kooning Academie en de Academie voor Bouwkunst van de Hogeschool Rotterdam, want die vallen onder verantwoordelijkheid van de O van Onderwijs van het ministerie van OCW en wij vallen onder de C van Cultuur. De postacademische

opleidingen, De Ateliers, de Jan van Eyck Academie en het Berlage Instituut bijvoorbeeld, ressorteren wel onder de C van OCW. Over deze instellingen adviseren wij dan weer wel. We hebben natuurlijk wel ideeën over het geheel van kunstopleidingen, met name vanuit het kader van talentontwikkeling. Het lijkt een open deur, maar talent is dé kurk waar kunst en cultuur op drijft. Dáár moet je beginnen met voeden en stimu-

leren en aanbieden van deugdelijk vakonderwijs. Opleidingen zoals die van de Hogeschool Rotterdam zijn in dat opzicht natuurlijk van groot belang.

‘Sinds de invoering van de bama-structuur is een aantal dingen wel veranderd. De opleidingen zijn in stukken geknipt. Dat kan betekenen dat studenten soms heel vroeg en nog niet optimaal toegerust de arbeidsmarkt betreden. Minister Plasterk wil heel graag dat kunstenaars zich internationaal kunnen meten. Het kweken, slijpen en koesteren van talent, daarmee begint men in het buitenland echter veel eerder dan bij ons. De vraag is of we met het huidige aanbod, zowel artistiek-inhoudelijk als

wat betreft andere competenties, optimaal in staat zijn om die internationale concurrentie aan te gaan. Op dit moment weten we dat niet. De Raad voor Cultuur heeft de kwaliteit van het kunstonderwijs niet onderzocht, maar binnenkort ontvangt de Tweede Kamer een brief van de minister over dit onderwerp. (Deze brief is na dit interview openbaar geworden. Meer hierover op pag. 19.) Daaruit moet ook duidelijk worden wat er volgens hem moet verbeteren. De HBO-raad gaat aan de hand daarvan een sectorplan opstellen en de Raad voor Cultuur gaat reageren op een aantal zaken dat de kwaliteit van het kunstvakonderwijs en de aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt betreft. Wat we wel weten is dat de basis-kwaliteit van het kunstvakonderwijs in Nederland absoluut vol doet. Over dit onderwijs bestaat

Eerste audit duurzaamheid bij elektrotechniek

- in 2009 bij elk instituut één audit duurzaamheid
- eerste audit bij elektrotechniek
- negen HR-auditors in opleiding bij DHO

De organisatie Duurzaam Hoger Onderwijs (DHO) heeft een model (AISHE) ontwikkeld om hbo-opleidingen op twintig aspecten van duurzaamheid door te lichten. Stuwende kracht achter het auditeren van opleidingen aan de Hogeschool Rotterdam is Mark Smit, docent bij IPO (opleiding industrieel product ontwerpen), projectleider duurzaamheid bij EAS (Engineering & Applied Science) en in opleiding tot auditor bij DHO.

Vanuit dit traject lichtte hij eerder zijn eigen opleiding door op duurzaamheid. De audit bij elektrotechniek was de eerste in een reeks audits die in 2009 gaat plaatsvinden op de HR. Want dit jaar zal minstens één opleiding van de elf HR-instituten een duurzaamheidsaudit ondergaan. En het is de bedoeling dat in de loop van twee tot drie jaar elke opleiding geauditeerd is. Aan de audit volgens de AISHE-

methodiek zijn vijf keurmerken verbonden in de vorm van sterren. Eén ster is het lichtste keurmerk, vijf het zwaarste. Er is op dit moment één opleiding in Nederland die drie sterren heeft, om maar aan te geven dat een keurmerk niet licht wordt verdiend. Bij twee sterren heeft een opleiding een 'bijzonder profileringskenmerk' bij de NVAO (Nederlands Vlaamse Accreditatie Organisatie) te pakken.

computers in slaapstand

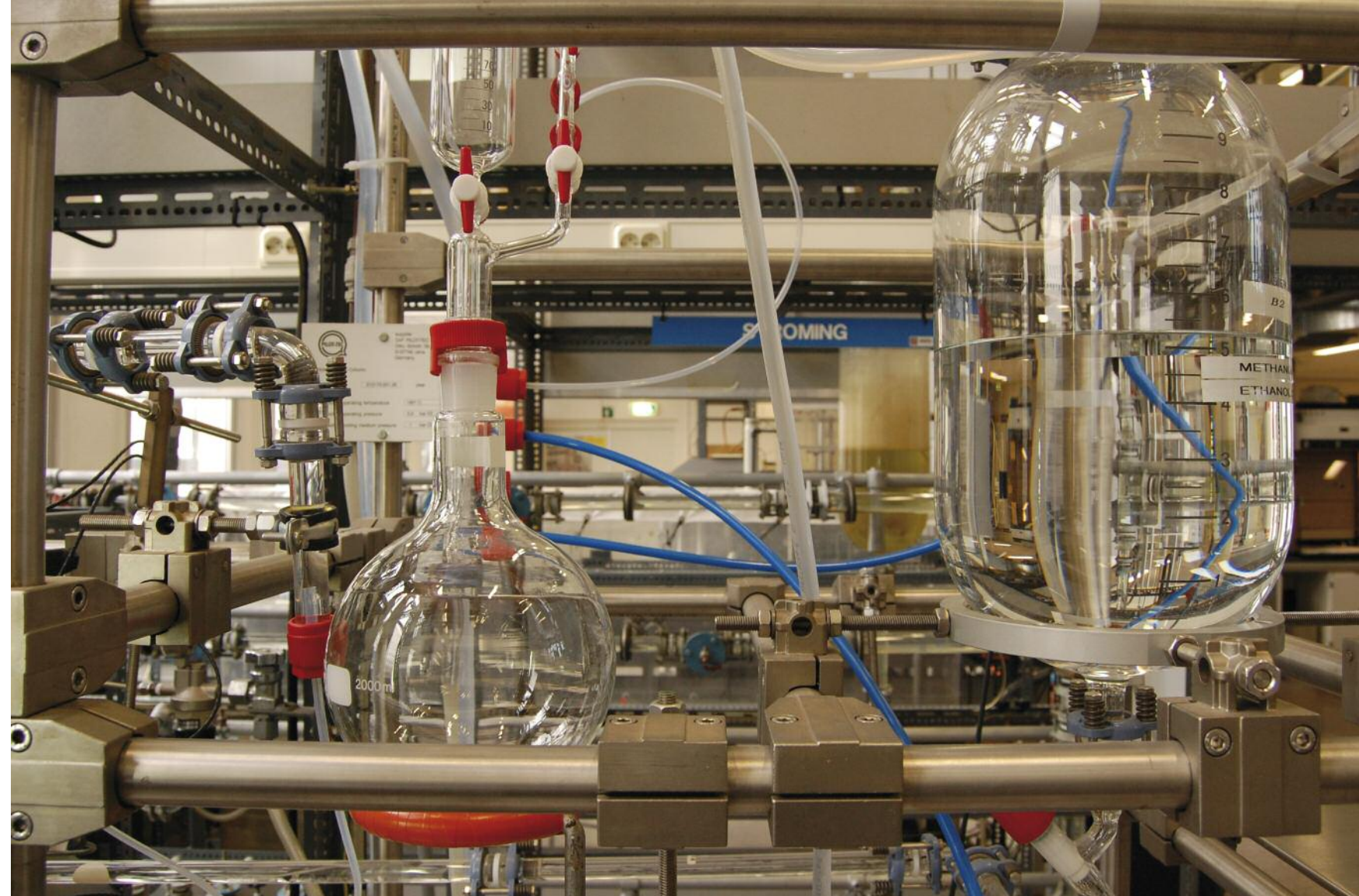
De opleiding elektrotechniek 'offerde' een opleidingsdag voor de audit, waardoor het voltallige team aanwezig kon zijn. Docent Leo Blommestijn coördineerde de dag vanuit de opleiding: 'Het hele team was enthousiast over dit thema. Bijzonder aan de audit was dat ook studenten erbij werden betrokken. Alle aanwezigen, van docent en student tot manager, hebben een enquête over de huidige stand van zaken ingevuld, een nulmeting dus. Daarover hebben we die dag consensus met elkaar bereikt.' De fase waarin het 'verduurzamen' van de opleiding verkeert, werd tot in detail besproken. Dat ging van computers en kopieermachines in slaapstand zetten, studenten bewust maken van milieuzorg tijdens praktijklessen en het opruimen van afval tot aan meer beleidsmatige en abstracte duurzaamheidsdoelstellingen. 'Als je naar ons werkveld kijkt, dan zijn wij in sommige dingen al best ver, bijvoorbeeld in het gebruik van zonne-energie', vertelt Blommestijn. 'Maar gaat het om zaken als productieafval en sociale duurzaamheid (gebruik kinderarbeid, bijdragen aan wapenindustrie – red.), dan staan we nog aan het begin van bewustwording.'

Dat laatste woord is voor een eerste audit misschien wel de kern van de zaak. Het gaat niet om sterren scores, maar weten waar de opleiding staat wat betreft duurzaamheid en welke ambities het wil nastreven. Auditor Smit begeleidt dat proces: 'Ik stuur het team naar een eigen oordeel over de milieubelasting van de opleiding en het formuleren van ambities. Ik houd ook in de gaten of meningen gebaseerd zijn op reële bewijzen. Zo'n audit is vooral bedoeld om verder te kunnen. Het is een goed idee om na een jaar opnieuw te auditeren en dan te kijken of de opleiding erin geslaagd is ambities waar te maken. Op die manier geeft een audit richting en structuur.' 'En kunnen we elkaar erop aanspreken', vult Blommestijn aan.

aanjagers

Deze eerste audit zette elektrotechniek op bijna twee sterren, net als IPO vorig jaar. Binnenkort zullen ook de opleidingen ibms (international business and management studies) en auto-techniek geauditeerd worden. Daarnaast zijn er negen HR-medewerkers bij DHO in opleiding tot auditor. 'Van hen verwacht ik dat zij als aanjagers zullen fungeren en de opleidingen aan het denken zetten over duurzaamheid', aldus Smit.

EvdM

PETROCHEMIE IN HET KLEIN OP ACADEMIEPLEIN

De destillatietoren in de proceshal op de locatie Academieplein is sinds kort via de computer aan te sturen. Met dank aan Siemens, Imtech en de Utrechtse student Pascal.

Amsterdam (UvA) omdat technische scheikunde daar niet meer wordt aangeboden.

vloeistof verwarmen met de muis

Er was één probleem: De computer die de toren aanstuurde, crashte tijdens de verhuizing en de UvA had helaas geen back-up. Van der Linden: 'Maar op een beurs raakte ik in gesprek met procesautomatiseringsbedrijf Imtech. Zij hadden

een beeldschermje dat ik zocht.' Er volgden gesprekken met Imtech en met hardwareleverancier Siemens die besloten zich te gaan inzetten voor de digitale aansturing van de destillatietoren. Pascal (student industriële automatisering aan de Hogeschool Utrecht) zorgde voor de uitvoering en studeerde daar ook op af. Pascal: 'Ik heb geregeld dat je de vloeistof nu via een muisklik kunt verwarmen.' Hetzelfde geldt

voor onder andere het meten van de temperatuur op de verschillende niveaus. De opstelling met destillatietoren en computer dient uiteraard als studiemateriaal voor de studenten. Van der Linden: 'En de spin-off kan zijn dat bedrijven dit wel interessant vinden. Er zijn adviesbureaus die weleens onderzoek doen maar niet zo'n installatie tot hun beschikking hebben.'

JvN

Volgend jaar op de HR: Kenniscentrum Ondernemen Rotterdam

'Ondernemerschap wordt steeds KENNISINTENSIEVER'

Vanuit de overheid klinkt regelmatig de roep om meer (startende) ondernemers. De gemeente Rotterdam vindt ondernemerschap zó belangrijk dat ze de wens heeft uitgesproken om van Rotterdam dé stad van ondernemerschap(sopleidingen) te maken. Dit sluit naadloos aan bij de ambities van de HR.

Initiatiefnemer van het Kenniscentrum Ondernemen Rotterdam dat volgens collegejaar gerealiseerd moet zijn, is Han Biemans, directeur van CoM (Instituut voor Commercieel Management). 'Rotterdam kent op het gebied van ondernemen twee grote problemen', vertelt hij: 'gebrekkige bedrijfsopvolging en een relatief groot aantal faillissementen. Faillissementen zijn bijna altijd het gevolg van kennis-

factoren en zelden een gevolg van marktontwikkelingen. Alhoewel ik de eerste ben om toe te geven dat dat beeld door de actuele economische situatie, tijdelijk, wel eens kan veranderen. Alle ondernemers die het goed doen, lopen

vroeg of laat tegen het gegeven aan dat ze hun groeiende bedrijf anders moeten gaan runnen. In feite moeten zij stoppen met ondernemen, stoppen met dat waar ze goed in zijn en waar hun hart ligt en gaan managen door te delegeren. Bij elke 'groeigolf' loopt men tegen kennistekorten aan: juridische kennis, kennis van bedrijfssystemen, automatiseringsvraagstukken, personeelszaken

enz. In elke fase is weer nieuwe en andere kennis nodig. Ook startende ondernemers hebben een 'set van skills' nodig. Ze moeten het een en ander weten van boekhouden, financiering, juridische aspecten en natuurlijk van marketing. Omdat veel ondernemers starten vanuit een baan is de gemiddelde leeftijd van de starters ruwweg veertig jaar. We moeten ons dus realiseren dat er naast de studenten die ondernemer worden een grote doelgroep is die wij niet in de schoolbanken hebben zitten. We moeten daarom een heel nieuwe aanpak ontwikkelen om hen te bereiken, bijvoorbeeld via 'public lectures' of banken, accountants, Kamers van Koophandel en onze contractactiviteiten. Het Kenniscentrum Ondernemen Rotterdam is dus zowel bedoeld voor startende ondernemers als voor groeiende ondernemers, maar vooral voor studenten van de hogeschool die willen gaan ondernemen of opgeleid worden voor een beroep dat naar alle waarschijnlijkheid zelfstandig uitgeoefend gaat worden. Denk aan fysiotherapeuten, logopedisten, kunstenaars en webontwikkelaars.'

de hele onderwijsketen

Biemans: 'Wij hebben voor al die doelgroepen de kennis in huis, maar niet op één plek. De gemeente Rotterdam wil graag dat de hele onderwijsketen op dit thema gaat samenwerken. We zijn daarom samenwerking aangegaan met het Zadkine College en het middelbaar onderwijs en verkennen de samenwerking met andere organisaties. Los van deze samenwerking gaan wij onder het label Kenniscentrum Ondernemen

Rotterdam alles wat we op het gebied van ondernemen te bieden hebben zoveel mogelijk samenknopen. We beogen in het Kenniscentrum Ondernemen drie typen activiteiten uit te voeren. Onderwijs, onderzoek en 'commerciële' diensten. Bij dat laatste moet men denken aan netwerkevenementen, het begeleiden van managementdagen en handelsmissies. Om een en ander tot stand te brengen passen we onze opleidingen aan, werven een gespecialiseerde lector en richten de contractactiviteiten in. Op dit moment zijn wij op diverse locaties al activiteiten aan het opzetten en uitvoeren. Denk daarbij aan RDM Campus, het New Trade Lab in Rotterdam-Zuid en het Ondernemershuis Zuid. En natuurlijk brengen we het kenniscentrum stevig onder de aandacht van de mensen in onze netwerken. 'Het Kenniscentrum Ondernemen Rotterdam geeft invulling aan de behoefte van de HR om haar kennis beschikbaar te stellen aan de samenleving en in te spelen op de vraag vanuit de samenleving naar deze kennis. Het is de ideale plaats om kennis en ervaringen te bieden aan studenten en ondernemers en daarmee de Rotterdamse economie een helpende hand te bieden.'

DvN

Van een aantal pabo-docenten met een tijdelijk contract wordt na dit jaar afscheid genomen. Deze bezuiniging heeft alles te maken met de dalende instroom van studenten, afgelopen september zo'n dertig procent.

CONTRACT tijdelijke pabo-docenten NIET VERLENGD

De bezuiniging betreft vooral tijdelijke contracten van medewerkers die de pabo inzet op stagebegeleiding en studieloopbaancoaching. Die taken zullen worden verdeeld over het personeel met een vast contract. Hoeveel medewerkers er exact weg moeten, kan Fred Feuerstake, directeur bij het IvL (Instituut voor Lerarenopleidingen), nog niet zeggen. 'We proberen zoveel mogelijk mensen binnen te houden, door bijvoorbeeld personeel door te schuiven naar de lerarenopleiding. Daarnaast zullen

enkele medewerkers vervroegd met pensioen gaan', aldus de directeur die benadrukt dat de bezuiniging niet ten koste gaat van het reken- en taalonderwijs waar sinds kort extra menskracht op is gezet. Feuerstake: 'Daar hebben we juist additioneel budget voor ontvangen.'

accreditatiekosten

Ondanks dat extra geld werd onlangs uit de begroting van de HR voor 2009 duidelijk dat het IvL met een financieel tekort zit van zo'n acht ton. Dat is zagezegd vooral het resultaat van een afname van de studenteninstroom. Van de acht ton is echter zo'n vijf ton niet structureel, stelt IvL-directievoorzitter Hans van der Moolen. 'Het zijn middelen die worden aangewend om het accreditatieproces goed vorm te geven. Bijvoorbeeld tijdelijke uitbreiding

bij docenten of opleidingscoördinatoren om ervoor te zorgen dat documenten ten behoeve van de zelfevaluatie en de accreditatie op tijd worden aangeleverd. De accreditatie dient uiterlijk op 31 december van dit jaar te zijn aangevraagd. Dat betekent dat daarmee ook een einde komt aan de extra lasten die de accreditatie met zich meebrengt.' Het instituut hoopt overigens dat de instroom van de pabo als gevolg van de economische crisis weer zal toenemen. 'Werken in het onderwijs geeft immers zekerheid', motiveert Van der Moolen. Voor het studiejaar 2009/10 is de personeelsformatie echter al vastgesteld. Dat gebeurde op basis van de bekende en definitieve budgetten voor 2009 en op basis van een inschatting van de budgetten voor 2010. De economische recessie en de vooruitzichten op meer pabo-studenten zijn in de prognoses voor de budgetten meegenomen.

JvN

Illustratie: Hanneke Pleijte

d'rbij

Samenwerken is een must

'Uit de praktijk blijkt dat professionals in de gezondheidszorg allemaal wel het nut inzien van beter samenwerken', zegt Noks Nauta, bedrijfsarts en psycholoog, tijdens haar onderzoekslezing die vorige maand door de kenniskring Transitie in Zorg werd georganiseerd. 'Samenwerken, daar kan je niet onderuit', beaamt iemand uit de zaal. Een ander reageert: 'Samenwerken kan het werk leuker maken.' De aanwezigen gaan met elkaar in gesprek over het belang van samenwerken. Iedereen lijkt het

met elkaar eens te zijn dat het noodzakelijk is om kennis uit te wisselen. 'Het is vooral belangrijk om in de zorg alles met betrekking tot patiënten met collega's van verschillende niveaus te delen', meent Nauta. Zij ervaart dat er in de medische wereld een enorme kloof is tussen onderzoekers en mensen uit de praktijk en vooral artsen van diverse posten. Mensen spreken vaak wel over beter samenwerken, maar 'ze zijn zich niet bewust van het proces dat erbij komt kijken en willen gelijk een oplossing bereiken'. Tijdens de lezing gaat Nauta op een interactieve manier in op de belemmerende en bevorderende factoren bij het interprofessioneel samenwerken. Zo laat zij de aanwezigen ervaringen delen met elkaar. De meningen zijn verdeeld over formele en informele relaties in de zorg. Zo zegt de een: 'Het is afhankelijk van de

persoon tegenover je, maar ik vind het prettig om een nauwe band met mijn arts te hebben. Als het persoonlijk klikt, gaat het een stuk verder. Je bouwt vertrouwen op.' Een fysiotherapeut is het er niet mee eens. Hij vindt dat snel maatjes worden de professionaliteit schaadt. Nauta vindt dat een bepaalde afstand professioneel en functioneel kan zijn. 'En de samenwerking hoeft er niet onder te leiden.' Volgens de bedrijfsarts is samenwerken van diverse factoren en barrières afhankelijk. Zo kunnen persoonlijke eigenschappen als competitief ingesteld zijn negatieve gevolgen hebben. 'We moeten niet alleen in het onderwijs studenten leren samenwerken, maar er ook in de praktijk bewust mee bezig zijn', aldus Nauta.

MNZ

'Had jij het brein achter deze campagne willen zijn?'

Hoe beweeg je een groep ertoe zijn gedrag te veranderen? Te stoppen met roken, minder te drinken of zijn kind met ontbijt achter de kiezen naar school te sturen? Dat zijn vragen waar sociaal marketeers zich over buigen. De HR biedt de minor sociale marketing aan en *Profielen* mocht de eindpresentaties bijwonen.

Geen zucht ontsnapt uit de monden van de minorstudenten sociale marketing als zij erachter komen dat hun college niet plaatsvindt in het lokaal dat op het rooster staat. Zonder energie te verspillen aan irritatie verplaatst de groep zich naar een gebouw van de Erasmus

Universiteit waar de hogeschool extra lokalen huurt. Daar aangekomen blijkt het alternatieve

lokaal een kleine vergaderruimte te zijn waar de groep niet in past. Nog eens tien minuten later kan de

les beginnen in weer een ander lokaal dat 'natuurlijk al die tijd al leegstond', aldus een student. Alles bij elkaar zijn er twintig, vijftientig minuten verloren gegaan. Maar nog steeds: geen ergernis, geen diepe zuchten, daar zijn de studenten te volwassen voor, stelt hun docente Veronica Molle vast. En inderdaad, het kost niet veel moeite om in deze jongeren, die tegen afstuderen aan zitten, al echte hbo-professionals te ontdekken.

Vandaag staan de eindpresentaties van de minor op het programma. De afgelopen periode hebben de studenten zich onder leiding van Molle en haar collega-docent Leen Breevoort verdiept in de theorie van Elliot Aronson en Philip Kotler en veel media-uitingen en campagnes bestudeerd. 'Sociale marketing is de toepassing van commerciële marketingconcepten en -technieken om positieve of sociale veranderingen te bewerkstelligen', zo luidt de definitie op Wikipedia.

En hoe lastig dat is, het bewerkstelligen van sociale veranderingen, dat hebben de studenten kunnen ervaren in hun eindop-

dracht. In groepen moesten ze een thema kiezen, een campagne ontwikkelen en uitzetten onder de beoogde doelgroep. Niet elke groep heeft het binnen de gestelde tijd voor elkaar gekregen om de campagne al los te laten op de doelgroep, maar de plannen zijn afgerond en klaar om deze middag gepresenteerd te worden. Myrna, Thijs en Yaprak zijn via een omweg tot hun thema gekomen. Veiligheid in het verkeer is een heet hangijzer, stellen zij. 'Jaarlijks vallen er honderden doden in het verkeer en nog eens duizenden gewonden. Allerlei campagnes proberen weggebruikers hiervan bewust te maken en hun verkeersgedrag te verbeteren. Denk aan de campagnes rond BOB of licht op de fiets.' Maar dat betekent niet dat de groep van plan is aan deze verzameling nog een campagne toe te voegen. 'Dit soort campagnes is belangrijk, maar we stellen ook vast dat er in Nederland heel weinig sociale marketeers zijn. Het doel van onze eigen campagne is daarom: het verhogen van het aandeel sociale marketeers op de arbeidsmarkt zodat zij kunnen bijdragen aan belangrijke gedragsveranderingen.' Trots laten de groepsleden hun poster zien, een Postbus 51-affiche met daarop de slogan: 'Had jij het brein achter deze campagne willen zijn?'

Andere groepen hebben zich wel zelf op de doelgroep gestort, met als doel hen van het roken af te houden, met een ontbijt de dag te laten beginnen of bewust te maken van de consequenties van alcoholgebruik. Het alcohol-groepje mag als laatste presenteren voor de pauze. Een van de studenten wordt zenuwachtig tijdens het presenteren ('jullie kennen dit van mij') maar de volwassen klas stelt hem gerust waardoor hij zijn zenuwen in bedwang weet te krijgen. Tot teleurstelling van de groep is er in dit lokaal, in tegenstelling tot

de ingeroosterde lesruimte, geen internetverbinding waardoor hun YouTube-filmpje van het project niet getoond kan worden. 'We hebben onze campagne al in werking gezet op het Thorbecke College in Nieuwerkerk aan den IJssel', vertelt Maarten. 'Groepsdruk ligt aan de basis van alcoholgebruik bij middelbare scholieren. Ons doel met de campagne is

jongeren ertoe te bewegen verstandige beslissingen nemen wat betreft alcohol, los van groepsdruk.' In een derde klas vmbo werd het alcoholgebruik gepeild; negen leerlingen drinken niet, zeven wel maar zij gaven aan daarin niet beïnvloed te worden. 'Samen met de leerlingen hebben we de film *The Wave* bekeken, een verhaal dat laat zien wat er kan gebeuren als je onder invloed staat van anderen en niet meer handelt vanuit jezelf. Daar waren de jongeren wel van onder de indruk. In de laatste les kwamen

ze erachter dat toch ook zij werden beïnvloed door vrienden.' Serieus en kritisch worden de presentaties nabesproken. De docent stelt zich daarbij terughoudend op, haar beoordeling volgt later. Het zijn vooral studenten die het woord nemen en ze sparen elkaar niet. Daar zijn ze inmiddels te professioneel voor.

EvdM

Geen lerarenopleiding voor INHolland in Den Haag

Haagse scholieren die voor een lerarenopleiding kiezen, kunnen nu terecht bij de Amsterdamse vestiging van Hogeschool INHolland of aan de Hogeschool Rotterdam. In Den Haag leraar worden, kan nog niet. Een gat in de markt, dacht INHolland. De onderwijsreus vroeg vorig jaar toestemming voor zestien nieuwe lerarenopleidingen aan zijn Haagse dependance. Staatssecretaris Van Bijsterveldt wees het verzoek voor dertien van de zestien aanvragen af: De concurrentie met de bestaande opleidingen in Amsterdam en Rotterdam was volgens haar te groot. Op het besluit volgden Kamervragen: Waarom weigert Van Bijsterveldt de nieuwe opleidingen terwijl er juist in de regio Haaglanden een groot lerarentekort dreigt? De staatssecretaris erkent het tekort, maar ziet geen heil in nog meer opleidingen:

Staatssecretaris Van Bijsterveldt had gelijk, stelt de commissie voor bezwaarschriften: De nieuwe lerarenopleidingen die Hogeschool INHolland in Den Haag wil aanbieden, zijn overbodig.

'Het toestaan van de nieuwe opleidingen zou het bestaande aanbod in de regio kunnen aantasten en daarmee geen bijdrage leveren aan het lerarentekort, maar het terugdringen van dat tekort juist bemoeilijken.' INHolland tekende bezwaar aan tegen de beslissing, maar de commissie voor bezwaarschriften oordeelde dat de staatssecretaris correct gehandeld heeft. Toch zijn de Haagse lerarenopleidingen nog niet helemaal van tafel. Met de Hogeschool Rotterdam wil Van Bijsterveldt de mogelijkheid ook in Den Haag onderwijs te verzorgen verkennen. Veel Haagse scholen hebben immers al afspraken met Rotterdam. Ook komt volgens de staatssecretaris 'een belangrijk deel' van de Rotterdamse instroom uit de regio Haaglanden.

nood Van de zestien aanvragen die INHolland indiende, zijn er drie wél goedgekeurd door de staatssecretaris, maar desondanks gaat INHolland niet van start met deze theologische opleidingen. De hogeschool overweegt nu experimentele onderwijsvormen, zoals opleidingsscholen, en is daarover al in gesprek met de Haagse schoolbesturen. 'We gaan proberen om een deel van onze opleiding, binnen de wettelijke mogelijkheden, toch zoveel mogelijk in zowel Amsterdam als in Den Haag uit te voeren', zegt collegevoorzitter Geert Dales. 'De nood in Den Haag is te hoog om ons door ministeriële behoudzucht te laten afschrikken.' De Hogeschool Rotterdam laat bij monde van collegelid Gerard van Drielen weten dat de HR inder-

daad allerlei samenwerkingsverbanden met Haagse scholen voor voortgezet onderwijs verder wil ontwikkelen. 'Contacten met Haagse scholen zijn er overigens al heel lang. Op dit moment werken wij bijvoorbeeld onder de noemer Rode Loper samen met het voortgezet onderwijs om Haagse studenten aan Haagse scholen te binden. INHolland zit ook in dit samenwerkingsverband.' Van Drielen wil niet ingaan op het door Dales genoemde voornemen om via experimentele onderwijsvormen toch in Den Haag aan de slag te gaan. 'Ik weet niet wat INHolland precies voor ogen heeft en kan daarom niet op dat voornemen reageren.'

HOP/EvdM

BILDELS

STUDENTEN WINNEN 75.000 EURO MET ENERGYBATTLE

EnergyBattle. Dat is de naam van een online game waarmee het energieverbruik van een huishouden inzichtelijk kan worden gemaakt. De grafimatechnologie-studenten Cliff Odijk en Jeffrey Cafferata wonnen met de EnergyBattle de GasTerra Transitie Jaarprijs en daarmee maar liefst 75.000 euro om het project verder uit te werken. Het idee van

bureau *Waanzinnig! idee & concept* is technisch uitgewerkt door de twee studenten. Door je gebruikersgegevens te uploaden, krijg je een overzicht van je energieverbruik en is te zien waar je energie kunt besparen. Naast de nuttige tips, grafieken en suggesties voor energiebesparing, kun je met het spel ook nog wat winnen.

Als je energie bespaart, krijg je digitale blokken om mee te bouwen. Deze bouwwerken zijn meteen zichtbaar voor andere deelnemers en zo kun je ook je energiebesparing vergelijken. Met deze creaties, en met de hoogste besparingen, zijn er prijzen te verdienen.

Momenteel wordt er gewerkt aan een tweede versie van EnergyBattle. Die wordt deels gefinancierd met het gewonnen prijzengeld. Bij deze versie wordt energie besparen nog leuker door het gebruik van andere animaties en nieuwe uitdagingen. Wanneer de nieuwe versie zal uitkomen, is nog niet bekend. Odijk en Cafferata mogen tien procent van het prijzengeld samen delen. Hoe ze dat gaan besteden, dat wisten ze nog niet.

Voor meer informatie over dit project, kijk op www.energybattle.nl

SR

Literaire zoo

EN WE NOEMEN HEM: FLUFFY

Met een robo-hondje genaamd Fluffy sleepten tweedejaars technische informatica Arie Broere, Bhaashkar Ramautar en Elvira Sitdikova vorige maand de prijs in de wacht tijdens de literaire zoo van *Profielen presenteert...* Fluffy is het product van twee weken ontwerpen en sleutelen, en kan onder andere lopen, pootje tillen om te 'plassen', slapen plus uitrekken én zitten en kwispelen als hij wordt geaaid. De schrijvers Sanneke van Hassel, Laurens Abbink Spaik en Ernest van der Kwast droegen voor uit eigen werk, onder luisterend oor van veertig aanwezigen. De drie informaticastudenten wonnen naast boeken van de drie schrijvers ook een adoptiekip.

Student bedenkt naam nieuwe Opel

Het zal je maar gebeuren. Je loopt stage bij Opel en wordt gevraagd mee te denken over de naam van de nieuwste auto. Uit inzendingen van circa acht stagiaires wordt jouw naam vervolgens gekozen als dé nieuwe naam voor de auto. Dat overkwam Rob Severs, derdejaars commerciële economie aan de Hogeschool van Rotterdam.

Opel Ampera, dat is de naam die door Rob is bedacht. 'Ik had nooit verwacht dat mijn naam gekozen zou worden. Samen met mijn broer kwam ik op het idee voor de naam. Met als oorsprong het woord ampère (een eenheid van elektrische stroom – red.) in gedachten, bedacht ik Ampera. De voorwaarden voor de wedstrijd waren namelijk dat de naam eindigde op de letter 'a' en iets met elektriciteit te maken moest hebben, omdat de auto op elektromotoren zal rijden.'

Deze voorwaarden, en het feit dat de naam goed te verkopen is in verschillende talen, zorgden uiteindelijk voor de winst. Het winnen van de wedstrijd levert Rob, naast het feit dat zijn naam op elke auto van dat model zal schitteren, ook nog een rijcursus en wat kleine cadeautjes op. Verder is hij na zijn studie altijd welkom bij Opel.

Rob denkt er echter over om na zijn afstuderen bij zijn vader, die BMW-dealer is, in het bedrijf te gaan werken. Zijn vader is natuurlijk trots op Rob, zo trots dat hij zelfs het eerste model van de auto wil kopen. Deze is eind 2011 voor het eerst te verkrijgen.

SR

Plasterk wil betere data kunstonderwijs

Zijn er te veel studenten die een kunstopleiding volgen? Kosten werkloze kunstenaars de overheid bakken met geld? De Kamer stelde vorig jaar vragen, minister Plasterk beloofde het uit te zoeken.

Dat bleek niet zo simpel, want echt betrouwbare cijfers zijn er niet. Wie telt als kunstenaar en wie niet? Wat is voor een bachelor in de kunsten een 'relevant beroep'? De definities lopen uiteen, toch blijkt uit alle cijfers dat de werkloosheid onder kunstenaars hoger ligt dan gemiddeld. Volgens gegevens van de HBO-raad is 7,3 procent van afgestudeerden uit de kunstsector na anderhalf jaar werkloos, tegen 3,5 procent hbo-breed. Bovendien verdienen kunstenaars lang niet zo goed als andere hbo'ers: Volgens de HBO-monitor bedraagt het verschil zelfs een kwart. Is de kwaliteit van de alumni wel hoog genoeg en worden er niet te veel studenten toegelaten? Ook hier schieten de cijfers tekort. Landelijke data zijn er niet, maar uit gegevens van drie hogescholen blijkt dat ongeveer vier op de vijf kandidaten voor een opleiding in het kunstvakonderwijs wordt afgewezen.

De kunstopleidingen zijn goed voor 20 duizend van de 374 duizend studenten in het hbo. Vormgeving, muziek en autonoom beeldende kunst zijn de populairste richtingen.

De volledige brief van de minister is te lezen via: <http://www.minocw.nl/documenten/107213.pdf>

HOP, lanthe Bato

De voorbereiding op de arbeidsmarkt kan echter stukken beter. Niet meer dan dertig procent van de alumni noemt die goed of zeer goed. Ter vergelijking: Bijna

tachtig procent van de afgestudeerde kunstenaars is tevreden met de artistiek inhoudelijke kanten van de opleiding. Om de aansluiting op de arbeidsmarkt te verbeteren wil Plasterk meer landelijk overleg tussen de HBO-raad, het kunstvakonderwijs en de cultuursector. Ook moet de HBO-raad in een sectorplan met aanbevelingen komen. Nieuwe kunst-hbomasters, een strengere selectie voor met name de opleidingen autonome beeldende kunst, en voorstellen voor het verbeteren van de aansluiting met de arbeidsmarkt, horen tot de suggesties. Bovendien wil Plasterk betere data over het kunstvakonderwijs, zodat er eindelijk eenduidige conclusies kunnen worden getrokken.

foto: Peter de Krom

SLECHTE MOPPENBOEKEN VAN DE SLEGTE ALS BASIS

(Niet) Afgestudeerd

Hun opleiding aan de Willem de Kooning Academie (WdKA) maakten ze nooit af, maar helden zijn het wel: Maxim Hartman en Theo Wesselo, alias Rembo & Rembo. Een aflevering van de rubriek (Niet)Afgestudeerd op basis van de Heldenavond van de WdKA.

'Voel je hoe het gesprek wegzakt? Zal ik een liedje gaan zingen?' Theo Wesselo laat in Lantaren/Venster geen moment onbenut om te ontsnappen uit de interviewsetting die het publiek is beloofd. Van een echt – laat staan serieus – interview is dan ook geen moment sprake. Wat wil je ook. De geïnterviewden heten Theo Wesselo en Maxim Hartman. Ofwel Rembo & Rembo, het duo dat van 1987 tot en met 1995 met onder andere poep- en piesgrappen furore maakte op tv. Vergeten is die humor allerminst. Zie de dvd's

en de filmpjes die circuleren op YouTube. En de Heldenavond van de Willem de Kooning Academie, afgelopen februari? Die was uitverkocht voordat de publiciteit echt op gang kwam.

'Kunst, zo moeilijk is dat niet' Theo en Maxim (beiden 45) leerden elkaar in de jaren tachtig kennen op de Willem de Kooning Academie. De echte kennismaking vond plaats tijdens een schoolreis naar Berlijn, herinnert Maxim zich. 'Hij had een grote mond en wilde alle meisjes versieren. Dat pikte

ik niet en ik ging met hem op de vuist.' Vrienden waren, en zijn, de Rembo's dan ook niet echt. 'Nooit ontmoette ik iemand die zo'n klootzak was, maar om wie ik zo moest lachen', laat Maxim weten. Aan de toenmalige Rotterdamse Academie – nu WdKA – studeerden de twee autonome kunst. Hun opleiding afronden zat er echter niet in. Maxim: 'Theo heeft vier jaar collegegeld betaald maar op het eind vonden ze de kwaliteit van zijn eindexamenwerk te laag.' Op de vraag wat hij dan had gemaakt, krijgt interviewer Rufus Ketting een helder antwoord. 'Kunst, zo moeilijk is dat niet', aldus Theo. 'Ik had een serie schilderijen van witte muren gemaakt en die naast bekende schilderijen gehangen.' Geen diploma dus, maar hebben ze op de Academie wel wat geleerd? 'Toen vond ik het allemaal bullshit, maar achteraf heb ik wel wat geleerd', weet Maxim. 'Dat je je eigen normen moet bepalen!' Al tijdens hun opleiding maken Maxim en Theo filmpjes die ze op een gegeven moment naar de VPRO sturen. Bij jongerenprogramma *Jonge Helden* valt de humor niet in de smaak, bij kinderprogramma *Villa Achterwerk* wel. Maxim: 'Terwijl we er nooit over nadachten wat kinderen nou leuk vonden. We kochten bij De Slegte

heel slechte moppenboeken. Die grappen namen we als basis. Leg er een dubbele existentiële laag in en je bent goed bezig. De ideeën kwamen vaak van Theo. Hij was beter in schrijven, ik beter in acteren.' Rembo & Rembo blijken met *Gluurbuur*, de *Föhn*, *Magdat* en al die andere typetjes ook bij studenten in de smaak te vallen. En nog steeds, merkt Kim Schonewille. Ze is vierdejaars audiovisueel aan de WdKA en is voor haar afstudeeropdracht geïnteresseerd in wat Rembo & Rembo met de

CURRICULUM VITAE

Maxim Hartman (45)

Eerst: WdKA autonome kunst, niet afgemaakt

Later: Rembo & Rembo

Nu: onder andere inspreken reclameboodschappen

Theo Wesselo (45)

Eerst: WdKA autonome kunst, niet afgemaakt

Later: Rembo & Rembo

Nu: onder andere zanger van de band Hausmagger

oudere jongere van nu heeft gedaan. Tijdens de Heldenavond heeft ze al enkele fervente fans gespot. Fans die helemaal opgaan in de typetjes. Zoals een jongen die op het podium een typetje imiteert. 'Het gebeurt me dagelijks dat ik m'n telefoon opneem met de stem van een of ander Rembo & Rembo-typetje', laat hij Kim weten.

En zo'n hoogtepunt als met Theo heb ik nooit meer bereikt.' Of er ooit nog zo'n hoogtepunt volgt? Maxim: 'We hebben afgesproken dat we, als we 65 zijn, mochten we dat halen, nog een keer een serie maken.' Tot die tijd houdt Maxim zich bezig met andere zaken. Met het inspreken van reclameboodschappen bijvoorbeeld. 'Om m'n

gokschuld

Ook is er de 'oudere jongere' die vanuit de zaal en later op het podium geëmotioneerd aan Theo en Maxim laat weten dat het hem ernst is. De man (lange jas, plastic tasje aan de hand) wil dat het werk van zijn idolen zorgvuldig gearchiveerd wordt. Theo heeft al het materiaal – waarvan slechts een deel op dvd verscheen – thuis liggen, zegt hij. Voor Maxim is Rembo & Rembo vooral verleden tijd. 'Fuck you, het verleden is geweest. Maar ik moet wel hard lachen als ik dingen terugzie.

gokschuld te betalen', laat hij weten. 'En of ik iets inspreek voor Oxfam Novib, BCC of Transavia, dat maakt me geen reet uit.' Theo is de laatste jaren vooral zanger van zijn band Hausmagger, iets waar duidelijk zijn passie ligt. 'Zal ik nog een liedje zingen?'

JvN

HOE RAAKT DE KREDIETCRISIS HR-STUDENTEN?

tekst: Esmé van der Molen illustratie: www.foksuk.nl

In *Profielen 67* schreven we over de effecten van de kredietcrisis op de arbeidsmarkt. Dit nummer zoomen we in op onze eigen populatie: Hoe raakt de kredietcrisis onze studenten vastgoed, bouwkunde of autotechniek? 'Het duale aanbod droogt op.'

Het is vrijdagochtend half elf op de vierde verdieping van HR-locatie Wijnhaven 107, thuishaven van de opleiding vastgoed & makelaardij (v&m). Alle zit- en studiehoeken zijn bezet. Studenten werken achter hun laptop, overleggen groepsopdrachten of praten bij. Twee jaar geleden dachten we nog dat het deze studenten na afstuderen financieel voor de wind zou gaan, nu zingt de kredietcrisis rond.

Danitsja Pargas en Angela Stupak zijn beide eerstejaars en hebben al een mbo-opleiding achter de rug. 'Toen we aan deze studie begonnen, was er nog geen vuiltje aan de lucht dachten we, en nu dit. Toch zou ik opnieuw voor deze studie kiezen, ook als ik wel van de kredietcrisis had geweten', zegt Danitsja. Beide studenten willen de projectontwikkeling in, een kwetsbare sector in de vastgoedbranche. 'Crisis of niet, dit is wat ik wil. Ik ga niet opeens van richting veranderen', aldus Angela. Maar Danitsja overweegt wel een andere afstudeerrichting als de markt zo onder druk blijft staan.

Verderop zit Stéphanie Ouwehand, afkomstig van het vwo en daarom het eerste en tweede jaar combinerend. Ook zij wil door in de projectontwikkeling. 'Vanaf volgend jaar wil ik duaal verder studeren. Maar het is goed te merken dat veel bedrijven geen budget meer hebben voor een nieuwe medewerker op de loonlijst. Het is nu zelfs moeilijk om een stageplek te vinden. Toch heb ik er vertrouwen in. Ik heb twee serieuze sollicitaties lopen; daar moet toch iets uitkomen.'

Derdejaars Lennart Hoorweg hoopt volgend jaar af te studeren. Met een lachje vertelt hij welke minor hij volgt: beleggen in vastgoed. 'Als afgestudeerde kan je aan het werk bij pensioenfondsen en woningcorporaties, maar daar is de werkgelegenheid flink aan het teruglopen. Bovendien hebben wij ook concurrenten onder andere afgestudeerden met een financiële opleiding. Mijn strategie is: de contacten met mijn stageadres warm houden en naar alle waarschijnlijkheid doorstuderen.'

oogkleppen

Hoe zal de kredietcrisis de HR en haar studenten raken? Het is koffiedik kijken, zeggen alle geïnterviewden aan dit artikel, maar dan brandt men los. De kredietcrisis is in menig docentenkamer onderwerp van gesprek. En soms wandelt de crisis, net als bij vastgoed & makelaardij, de opleiding al binnen. Bijvoorbeeld bij de opleiding autotechniek. Emile van de Logt is onderwijsmanager elektrotechniek. Tot voor kort vervulde hij dezelfde functie bij autotechniek. 'Bij elektrotechniek zie ik nog geen negatieve tendens, maar bij autotechniek merken we al wel effecten van de kredietcrisis. Nog steeds vinden studenten stage- en afstudeerplekken, maar de mogelijkheden om na afstuderen in dienst te treden zijn afgenomen. Bedrijven zeggen op voorhand: "Je mag wel bij ons afstuderen maar daarna hebben we geen werk voor je." Nog duidelijker merken we dat bij het duale traject. Dit aanbod is echt aan het opdrogen.'

Ruud Ingelse, studieloopbaancoach bij autotechniek, probeert studenten op deze situatie voor te bereiden. 'Sommige studenten hebben

echt oogkleppen op. Zij moeten gaan begrijpen dat ze er niet meer van uit kunnen gaan dat werkgevers op hen zitten te wachten. In het vak scenarioplanning laat ik studenten nadenken over de toekomst onder deze dynamische omstandigheden. Studenten, maar ook bedrijven waarden de aandacht voor dit thema.'

Ron Weerheijm is onderwijsmanager bij bouwkunde, eveneens een sector die economisch onder druk staat. 'Ook wij zien dat een aantal afstudeerders moeite heeft om een afstudeerplek bij een bedrijf te vinden. Dat geldt met name voor studenten die willen afstuderen bij een projectontwikkelaar. En als projectontwikkelaars het moeilijk krijgen, weet je dat uiteindelijk ook de architectenbureaus en aannemers het zullen merken.'

Chris Anbeek, onderwijsmanager chemie en chemische technologie, zag de contouren van de kredietcrisis in zijn sector al vrij vroeg. 'De chemie is als grondstoffenproducent een van de eerste sectoren die het voelt als er een economische terugloop is. Wordt er minder geconsumeerd, dan wordt er ook minder geproduceerd en neemt als eerste de behoefte aan grondstoffen af.'

De tekenen lijken in dit opzicht niet gunstig voor zijn afgestudeerden. Toch is Anbeek niet ongerust. 'De nood om personeel was vóór de crisis zo hoog dat er op dit moment voor onze studenten weinig aan de hand is. De komende tien jaar stopt misschien de helft van de babyboomers met werken. Nu kunnen grote chemiebedrijven als Shell mensen binnenhalen om daarop voorbereid te zijn. Want deze crisis zal een keer overgaan, en dan zijn er goede mensen nodig.'

crisis is kans

Het is een veelgehoorde kanttekening bij alle onheilstijdingen over de economische crisis: We komen uit een krappe arbeidsmarkt en daar bovenop zullen de babyboomers de arbeidsmarkt binnenkort verlaten. Doemdenken en scenario's van massale jeugdwerkloosheid zoals in de jaren tachtig, lijken voorbarig. De kredietcrisis biedt ook kansen. Zo vullen de opiniepagina's zich met pleitbezorgers van duurzaamheid. De meltdown van het kapitalisme moet worden aangegrepen om schoner, duurzamer en slimmer te gaan produceren. Na de crisis moet ook het financiële systeem worden opgeschoond en heringericht.

Ook op de hogeschool zijn er mensen die vinden dat het glas halfvol is. Zo heeft onderwijsmanager David Goekoop van commerciële economie nog goede aanwijzingen dat er minder duale, stage- of afstudeerplekken beschikbaar zijn. 'Het brede uitstrooprofiel van de opleiding en de krapte op de Rotterdamse arbeidsmarkt voor de crisis maken mij niet pessimistisch'

En 'elk nadeel heb z'n voordeel': misschien zorgt de crisis wel voor een andere studiementaliteit. Goekoop: 'Onder sommige studenten leeft een zesjescultuur. Maar als je straks moet vechten voor een baan, dan is het de vraag of een zes goed genoeg is. Studenten zullen zich harder moeten inzetten.'

Voor Clemens van den Broek, course director van de graduate programmes bij de Rotterdam Business School, is de kredietcrisis een 'uitdaging'. 'Ik houd er rekening mee dat de RBS wel geraakt zal worden door de crisis; de kans bestaat dat het grote aantal Aziatische studenten dat bij ons een master volgt, zal gaan teruglopen. Daar tegenover staat een toenemende vraag bij de masters naar losse modules op financieel-administratief gebied en interimmanagement. Juist door de crisis is er meer behoefte aan gerichte deskundigheid. Bovendien zijn er ook sectoren die nu een stijgende vraag kennen. Gerichte themaminoren zouden professionals in deze sectoren – denk aan financieel experts of professionals in de gezondheidszorg en het onderwijs – kunnen voorbereiden op de veranderende situatie.' Van den Broek vindt de huidige situatie ook een uitgelezen moment om de bachelor-masterstructuur binnen de Hogeschool Rotterdam steviger neer te zetten. Van den Broek: 'Masters vinden makkelijker werk dan bachelors en de HR heeft het in zich om studenten hierin te bedienen. De afgelopen periode heeft met de ontwikkeling van de associate degrees en de instroom van mbo'ers sterk in het teken

gestaan van *downsizen* van het hbo. Dat was prima, maar *upgraden* moet ook. Stimuleer een techniekbachelor bijvoorbeeld om een bedrijfskundige master op de hogeschool te volgen, dan heb je een ijzersterke combinatie, ook in tijden van crisis. We hoeven de kredietcrisis niet alleen met angst en beven op ons af te laten komen. Er liggen ook kansen.'

geen doorstudeeradvies

Een stelling waar Jasper Tuytel, collegevoorzitter van de Hogeschool Rotterdam, zich bij aansluit. 'Thema's als energie, waterhuishouding, gezondheidszorg en duurzaamheid worden belangrijker, en juist door de crisis hoog op de agenda geplaatst. Neem autotechniek. Moet je nu zeggen: "Ga geen autotechniek studeren?" Nee, dat denk ik niet. Aan het einde van de crisis zullen mensen nog steeds autorijden. Wel moet je in de opleiding focussen op meer duurzame vormen van auto-mobiliteit. Dan liggen er ook na de crisis kansen.' De stelling van Van den Broek dat de HR de bama-structuur in de school zou moeten

verstevenigen, onderschrijft Tuytel niet. 'Ik geloof niet dat iedere hbo'er nu een master moet gaan volgen. Niet iedereen kan een master aan of heeft die ambitie: Ga dan gewoon liever werk zoeken. Want er is nog steeds werk. Verder zijn wij als HR heel selectief in het opzetten van nieuwe masters. Zolang ze onbetaald zijn, moeten we zeker weten dat er een betalende markt is.'

Vastgoedstudent Lennart Hoorweg kan daar niet op wachten. Hij studeert volgend jaar af en zal dan waarschijnlijk in Groningen of Deventer een master gaan volgen. Tot die tijd blijft hij goed op de hoogte van de kredietcrisis. 'Elk eerste kwartier van de minor beginnen we met het laatste financiële nieuws. En volgend jaar krijg ik het vak actuele vastgoedeconomie.' Want al heeft de opleiding geen vat op de krachten van de markt, de studenten erop voorbereiden ligt wel in de macht van de docenten.

Paarse wezens doden in een lift

Eén avond, twintig studentenkamers, diverse artiesten, veel alcohol en studenten op de fiets. Dat zijn de ingrediënten van StuKaFest, *cultuur op kamers*. Het is tijd voor de tweede editie van het jaarlijkse studentenkamerfestival en *Profielen* is van de partij.

Zonder fiets en niet al te goed bekend in Rotterdam ga ik vol goede moed naar de officiële opening van StuKaFest in het Centrum Beeldende Kunst (CBK). Het is druk bij de StukaHapbar. Ik zeg geen nee tegen een gezonde pastasalade. Terwijl ik mijn plasticbordje leeg eet, word ik benaderd door commandanten James en Maarten. Zij vragen mij mee te gaan naar een 'andere dimensie'. Samen met vijf vrijwilligers worden we uitgenodigd

in een lift die omgetoverd is tot een soort shuttle. 'Doe gewoon mee', fluistert een dame mij giechelend in het oor. Met de liftdeuren gesloten improviseren we een kleine act over een andere dimensie. Ook al ben ik in de wetenschap dat dit een theaterstuk is, geloof ik stiekem toch dat we ergens naartoe gaan. Na ruim tien minuten gaan de deuren open: Commandant Maarten blijkt achteraf een monster te zijn en wij hebben een paars wezen

StuKaFest Rotterdam

gedood. De volgende groep vrijwilligers is aan de beurt en ik ben toe aan een drankje.

strings

Terwijl ik bijkom met mijn wijntje van een euro, wordt de nieuwe Rotterdamse hiphop-formatie Dikke VanDalen aangekondigd. Met snoeiharde beats, vlijmscherpe rijms en veel Yo Yo's rappen de jongens het overvolle CBK dichterbij het podium. Even ga ik los en leg het optreden vast op mijn iPhone. Maar al snel gaat mijn aandacht naar een dame die achter een tafel sokken zit te naaien. Ansjel van Bellen is beeldend kunstenaar en pimpt oude sokken ter plekke tot echte 'Stuka-sokken': veel kleur en rare vormen. 'Ik kreeg net een natte sok met een gat erin', zegt Van Bellen. 'Die heb ik opgepimpt met Bert en Ernie.'

StuKaFest wordt eens per jaar in negen studentesteden georganiseerd en beslaat per stad één avond waarop je drie voorstellingen, op verschillende locaties, kunt bezoeken. Niet in een theater of bioscoop, maar in studentenkamers, verspreid over het centrum. Deze kamers zijn omgetoverd tot minitheaters. Van muziek tot poëzie, dans en cabaret, alles komt voorbij. Iedere voorstelling duurt dertig minuten, waarna je vervolgens een half uur de tijd hebt om je per fiets naar het volgende optreden te verplaatsen.

Ik, als niet-Rotterdammer, beschik vanavond niet over een fiets. Ik neem snel de tram naar de eerste voorstelling: United-C. In een intieme setting geven twee meiden een bijzonder optreden weg. Met veel scheerschuim en een handdoek om het middel scheren zij zichzelf op de meest rare plekken: van schouder tot voet, bikinilijn en buik. Ondertussen schiet de fotograaf spannende plaatjes en kijkt het publiek elkaar verlegen aan. Er is in deze act geen sprake van personages, anekdotiek, tijdsverloop of moraal. Eén van de meiden

zorgt voor veel humor doordat ze continu een string uitdoet. Hoeveel slipjes heeft zij wel niet aan? Eenmaal aangekleed lopen de dames weg en laten de strings achter op de vloer. Ik heb geen tijd om ze na te tellen. Ik moet door naar de volgende show.

Lama-haat

Ik stap bij de juiste halte uit, maar weet niet waar ik moet zijn. Ik vraag een paar jongens die onder een afdakje staan te roken, de weg. Na veel zoeken kom ik bij de volgende kamer aan. Jeroen Paterman is bekend van Comedy Explosion. Hij staat bij de ingang te filmen. Paterman kijkt me samen met een aantal studenten aan en vraagt waarom ik de trap niet heb genomen. Blijkbaar ben ik de enige die met de lift naar de derde verdieping is gekomen. Ik antwoord eerlijk: 'Omdat ik de spiegel nodig had.' Ze lachen mij toe of uit. Het maakt niet uit, want de sfeer is goed. Ik neem plaats op het bed. 'Ik ga écht improviseren, anders dan bij de Lama's', zegt Peterman. 'Ik haat die beesten.' De cabaretier verzamelt ideeën van studenten in een hoed en begint: scherpe oneliners over drugs, eerste dates en snelle grappen over seks. Een goede training voor de buikspieren. Een stel studenten blijft hangen. Anderen fietsen door naar het StukaFest in Club Watt. Daar draait dj Secret Cinema. Ik ga naar huis. En de volgende editie ga ik in elk geval op de fiets!

www.stukafest.nl

Column

Foto: Levien Willemse

Fluffy

De literaire middag is een bedreigd fenomeen. Schrijvers die voordragen uit eigen werk, ergens na de lunch, in een kale ruimte. Welke student komt er zijn bed nog voor uit? In de Boekenweek presenteerde *Profielen* een literaire zoo. Met voordrachten van drie Rotterdamse schrijvers, onder wie ondergetekende. Om het bezoekersaantal positief te beïnvloeden mochten dieren ook komen. Van kat tot olifant, van sprinkhaan tot luis. En wie geen dier had, mocht er zelf een ontwerpen. Er waren zeven aanmeldingen voor de literaire middag van *Profielen*. Ik dacht aan een optreden in boekhandel Donner. Het was op een zaterdag. Winkelend publiek liep gehaast voor het podium langs. Er zaten drie mensen in het publiek: de uitgever, de boekhandelaar en de buurvrouw. Alleen mijn moeder ontbrak eigenlijk. Ik zag het publiek van de literaire zoo voor me: de hoofdredacteur van *Profielen*, de eindredacteur, de stagiaire, nog een stagiaire, de vriend van de stagiaire (onder bedreiging), de fotograaf en de vormgever. Studenten zouden in hun bed liggen, tevreden en onwetend. Zo erg was het gelukkig niet. De opkomst was boven verwachting hoog, tenminste voor een literaire middag. In ieder geval: Er waren meer studenten dan stagiaires. Alleen dieren ontbraken. Er zat geen enkel dier in het publiek, luis noch olifant. Toen ik vroeg of helemaal niemand zijn huisdier had meegenomen, wees een student zijn buurman aan: 'Dit is mijn huisdier.' Ik bekeek de jongeman die naast de student zat. Hij zei: 'Waf.' Het klonk niet overtuigend, eerder beschaamd. Een grap die niet werkt. Toen maakte Fluffy zijn entree, met drie studenten aan zijn zijde. Een van de studenten zei: 'Het is een hond.' Een andere student klapte in zijn handen en Fluffy keek op. Ook kon de hond plussen (staand, dus een mannetje). Uit het publiek klonk weer: 'Waf.' Het was de jongeman. Maar Fluffy reageerde niet. De ene nephond herkende de andere nephond niet. Wel luisterde Fluffy graag naar de schrijvers. Dit in tegenstelling tot een dame die continu door de voordrachten heen praatte. Direct na afloop stuurde ze een boze mail. Ze kon zelf veel beter voorlezen. Het maakt niet uit hoe groot of klein je publiek, dacht ik, zo'n vrouw zit er altijd tussen. Dit is een raadsel: Waarom worden ze niet aangevallen door bloeddorstige honden?

Ernest van der Kwast is auteur en organisator van literatuur-festivals zoals Nur Literatur.

Ernest van der Kwast

Daar word je stil van *****

Een indianenstam woont in Brazilië in een reservaat. Daar leven ze min of meer opgesloten, terwijl blanke boeren het land beheren dat oorspronkelijk van de indianen was. Veel jongeren zien geen uitweg en plegen zelfmoord. Nadat weer twee meisjes zich van het leven hebben beroofd, is de maat vol voor de leider van de stam. Hij neemt zijn volk mee en gaat de confrontatie aan door zijn kamp te bouwen op de erfafscheiding van een blanke boer. Deze plaatst een opzichter in een caravan op zijn eigen land. De groep langs de afscheiding groeit en wil op de landbouwgrond wonen die ooit aan de stam toebehoorde. Het wordt tijd om de oorlogskleuren op te smeren en na jaren van onderdrukking de strijd aan te gaan. Marco Bechis heeft met *Birdwatchers* een zeer indringende film gemaakt die gebaseerd is op de werkelijkheid in Brazilië. Zelfmoorden vinden veel plaats en de indianen hebben geen rechten in het land. Door het verhaal te vertellen vanuit het perspectief van de indianen met al hun rituelen en de blanke boeren juist een kleine rol te geven, maakt Bechis de film krachtiger. En het treurige verhaal wordt door de andere elementen van de film volledig ondersteund. De kleuren zijn vaak een beetje flets, het speelt op een stoffig veld onder een veelal grijze lucht en het beeld lijkt ook niet altijd scherp. Deze soberheid wordt begeleid door de barokmuziek van Domenico Zipoli. Bovendien werkte Bechis niet met professionele acteurs maar liet hij een indianenstam de meeste rollen vervullen. *Birdwatchers* is dan ook een verhaal dat je niet snel vergeet en waar je zelfs stil van wordt. Misschien niet geschikt voor een gezellig avondje bios, maar absoluut de moeite waard.

MG

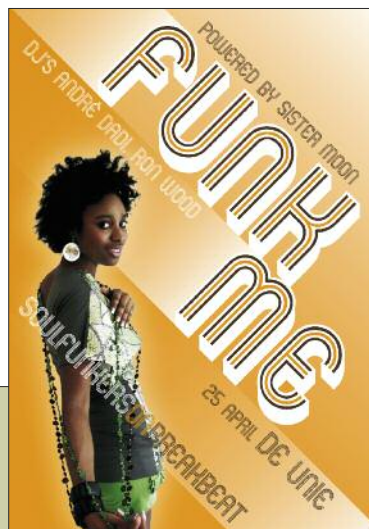

Leerzame geschiedenis *****

Veel actuele conflicten hebben wortels in het verleden of ze worden op een manier benaderd die samenhangt met conflicten uit de geschiedenis. De Canadese Margaret MacMillan geeft in *Geschiedenis: gebruik & misbruik* een beeld van de werking van geschiedenis. Daarbij haalt ze verschillende thema's aan, zoals het aanbieden van excuses. Is het bijvoorbeeld wenselijk dat de huidige regering in Groot-Brittannië excuses aanbiedt voor het executeren van gedeserteerde soldaten? Ja, vinden sommigen, terwijl weer

anderen van mening zijn dat je geen excuses kan aanbieden, omdat je daarmee beslissingen uit het verleden in twijfel trekt. En daarmee misschien je voorgangers in diskrediet brengt. De geschiedenis kan ook worden misbruikt om bepaalde rechten te krijgen, zoals op een stuk land. Na de Eerste Wereldoorlog kwamen bijvoorbeeld veel documenten op tafel die moesten bepalen welk stuk land van oorsprong bij welk volk hoorde. En een actueel voorbeeld is natuurlijk het Israëlijs-Palestijnse conflict, waarbij de Israëliërs vinden dat zij van oudsher recht hebben op het land. MacMillan heeft een interessant en leesbaar werk geschreven. Haar toon is vaak kritisch, zo beschrijft ze president Chavez als iemand 'die altijd bereid is met wolven mee te huilen als hij weet dat hem dat publiciteit oplevert'. Maar gelukkig laat ze ook ruimte voor de eigen gedachten van de lezer. In veel kwesties geeft zij een aantal kanten van een verhaal en is het aan de lezer om daar zelf een mening over te vormen. Leuk boek voor iedereen die geïnteresseerd is in de invloed van geschiedenis op het heden.

MG

Win gratis kaartjes FUNK ME

Op zaterdag 25 april vindt alweer de twintigste editie plaats van FUNK ME, een positieve en frisse funkparty die al jaren wordt bezocht door een vaste kern, maar die ook steeds weer nieuwe enthousiastelingen trekt. Naast *funk, the whole funk and nothing but the funk* draaien dj's Ron Wood en André Dadi ook latin, breakbeat, afro, old school hiphop en fusie. Veel feest voor weinig geld! En daar komt bij dat *Profielen* zes toegangskaarten mag weggeven. Meld je snel aan via www.profielen.hro.nl.

FUNK ME
Zaterdag 25 april
22.00-02.00 uur
entree: € 5,-
De Unie, Mauritsweg 34,
Rotterdam

Crisishulp van recessionista.blogspot

Voor de armsten onder ons maakt de economische crisis niet zoveel verschil. Het verschil tussen een laag inkomen en een iets lager inkomen is immers te verwaarlozen. Degenen die het meeste te lijden hebben onder de financiële malaise zijn de mensen die zich aan de rand van de afgrond bevinden en uitkijken op een bestaan zonder overbodige luxe en eindeloze geldstromen. Voor

hen is het zaak om de eerste levensbehoeften veilig te stellen. En dus: gauw naar <http://therecessionista.blogspot.com/>, zolang je nog een computer kan betalen! De aardige mensen van dit blog hadden namelijk al veel eerder dan menig bankdirecteur door waar de echte klappen zouden gaan vallen: onder de fashionista's. Want elk fashion victim weet hoe duur het is om hip te zijn en vooral te blijven. En dus vind je hier de allerbeste tips om er, tegen crisis-proof prijzen, toch nog enigszins appetijtelijk uit te blijven zien. Van outlet tot kortingscoupons, van de complete Versace-collectie tot die kekke oorbellen die Angelina Jolie droeg bij de Oscar-uitreikingen. Recessionista weet ze allemaal te vinden tegen bodemprijzen of nog minder. Er is echter één klein probleempje: Ik heb me laten informeren door enkele *upperclass* fashionista's van Nederlandse bodem. Stuk voor stuk hadden zij geen goed woord over voor het Amerikaanse idee van 'mode'. Europa schijnt toch nog steeds het Mekka van stijl en originaliteit te zijn, daar waar de States uitblinken in kitsch en wansmaak (aldus de echte snobs alhier). Dus mocht je vrezende voor je hipheid: Recessionista biedt hulp, maar verwacht er niet te veel van! Gelukkig hebben we altijd nog de H&M.

RJ

Een Rotterdamse Courtney Love *****

De Rotterdamse 'rockchick' – zoals ze alom wordt betiteld – Elle Bandita maakt al ruim drie jaar lang Europa onveilig met haar vuige, *lo-fi* punkrock, maar toch bleef algehele bekendheid uit. Sinds ze echter succesvol het toonaangevende EuroSonic festival afsloot en haar nieuwe album *Queen of Fools* uitbracht, is er een waar offensief gestart om hier een einde aan te maken. En niet onterecht, want kennelijk hebben de afgelopen jaren *on the road* vruchten afgeworpen. Waar het voorgaande album *Love Juice* nog een beetje puberaal en melig klonk, hoor je nu zelfverzekerdheid en overtuiging terug in nummers als *Who's your dog now* en de aankomende single *Poison She*. Gezien het verschil tussen de beide albums komt *Queen of Fools* dus geen moment te vroeg uit. Op het nieuwe album heeft de charme van de rafelige randjes plaatsgemaakt voor een veel strakker, cleaner geluid dat bij vlagen doet denken aan the Queens of the Stone Age. Niet dat ze nu ineens heel erg gelikt is geworden, want over de hele linie klinkt ze nog steeds rauw en keihard. Zowel tekstueel ('*You can say all you want, I got a dick and a cunt*') als muzikaal is het verre van zoetsappig. Elle Bandita beschikt over een supersterm voor een genre dat ergens tussen hardrock en punk in zweeft. Ze weet met haar rauwe uithalen dan ook een sterke indruk achter te laten en bij mijn beste weten zijn er in het Nederlandse muzieklandschap slechts weinig vrouwen die zich met Elle Bandita's vocale power kunnen meten. Al met al een dame met haren op de tanden waar we nog veel meer van mogen verwachten. En nu is het wachten op de eerste vergelijking met Courtney Love...

RJ

Dressed een tijdperk door *****

Eén stof, één print, één maat en veertien outfits van handgemaakt papier. Met deze uitgangspunten heeft de Deens-Nederlandse ontwerper Annette Meyer op poëtische en originele manier de vrouwenmode van 1800 tot nu in beeld gebracht. Elk van de veertien outfits staat voor een specifiek tijdperk. Kunsthal Rotterdam toont dit werk in de expositie *Icon Dressed*. Meyer gaat uit van het idee dat mode een tijdperk kan weerspiegelen. Zo herinnert Twiggy's minirok iedereen aan de jaren zestig, en doen ruches en pofmouwen de Duitse Romantiek herleven. Van de strakke lijfjes uit de negentiende eeuw tot de androgyn *look* in de opbloeiende jaren twintig en van de Franse empirejurk uit de achttiende eeuw tot de brede schouders van de *powersuits* uit de jaren tachtig. Meyer gebruikt herkenbare iconen en hun uitspraken over vrouwenmode als inspiratiebron voor haar creaties. Bette Davis bijvoorbeeld met haar quote: 'I often think that a slightly exposed shoulder emerging from a long satin nightgown packed more sex than two naked bodies in bed.' Naast de veertien ontwerpen zijn metershoge foto's te zien met modellen gehuld in de tentoongestelde jurken, rokken en pakken. Door een speciale 3d-techniek lijken de modellen op de foto's te bewegen wanneer de bezoekers op een bepaalde afstand langs lopen. Op de achtergrond hoor je speciaal voor *Icon Dressed* door Torben Snekestad gecomponeerde muziek met invloeden van jazz, folk en klassiek. De muziek is zo ontspannen dat je denkt in een *spa resort* te lopen. Een indrukwekkende combinatie van geschiedenis, feminisme, mode, kunst en muziek. *Icon Dressed* was eerder te zien in Göteborg, Seoul en Stockholm. Samen met architect Birgitte Louise Hansen maakte Meyer voor deze ontwerpen een speciale installatie voor de designgalerij van de Kunsthal.

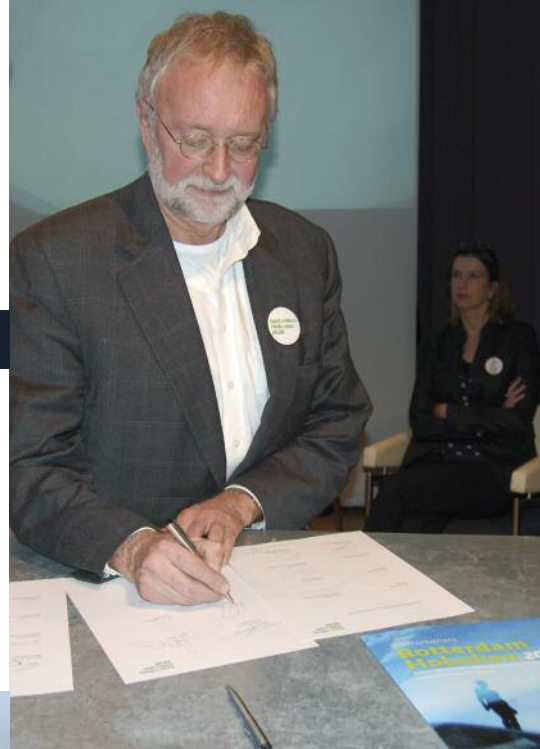
MNZ

recessionistas

Je komt ze tegen, maar hoe ziet hun dag er eigenlijk uit? *Profielen* speurt naar de bezigheden van 'bewoners' van de hogeschool. Deze keer lopen we mee met Jasper Tuytel, voorzitter van het college van bestuur (cvb), ofwel de hoogste baas van de Hogeschool Rotterdam.

Meelopen met ...

COLLEGEVOORZITTER JASPER TUYTEL

foto's: Jos van Nierop

10.45 uur

Na overleg met de andere twee cvb-leden over Studiesucces, het aanvalsplan om de studie-uitval in te dammen, volgt de eerste afspraak buiten de deur. Met Hans Smits, directeur van het Havenbedrijf Rotterdam. Tuytel is te vroeg. 'Op sommige zwaargewichten, zoals wet-houders, moet je wachten. Hun agenda's worden helemaal vol gepland. Dat geldt ook voor mij, dus moeten mensen op de hogeschool ook weleens op mij wachten.' Iets over de afgesproken tijd is Smits er klaar voor. Hij biedt koffie aan. 'Hoe lang hebben we?', vraagt Tuytel. 'Een half uurtje? Oké.'

11.20 uur

Tuytel is terug uit het overleg over RDM Campus dat qua grond en gebouwen eigendom is van het Havenbedrijf. Eén van de onderwerpen was de avonddienstregeling van de Aqualiner. In september gaan immers ook de deeltijders van de Academie voor Bouwkunst naar RDM Campus. Tuytel: 'Wie gaat dat betalen? Smits heeft mijn punten in zijn schriftje opgeschreven en gezegd dat hij er iets mee gaat doen. En dat doet ie dan ook. Zulke gesprekken zijn belangrijk om bepaalde zaken weer even onder de aandacht te brengen. Elke week zijn er wel een paar van dit soort externe gesprekken. Het is leuk om op zo'n manier dingen voor elkaar te krijgen.' Tuytel noemt zijn baan 'bodemloos'. 'Je wordt voor van alles uitgenodigd en de zondagmiddag is altijd gereserveerd voor het lezen van stukken.' Vóór zijn ziekte, nu ongeveer een jaar geleden, was hij doordeweeks dagelijks van 6.30 tot 23.30 uur in touw voor de hogeschool. Tuytel: 'Nu probeer ik het werken 's avonds te beperken tot twee keer in de week.'

12.15 uur

Lunch in het NAI, waar over een uur het visieconvenant 'Rotterdam Hoboken 2030' wordt ondertekend. Tuytel eet een broodje, knoopt wat gesprekjes aan en gaat daarna als toehoorder de bijeenkomst in. Na de presentatie is hij een van de ondertekenaars van het convenant en praat hij even met Sjarel Ex, directeur van Museum Boijmans Van Beuningen. Tuytel: 'Ik heb met hem afgesproken samen een keer naar RDM Campus te gaan. Met Hans Smits had ik het vanmorgen over kunst op het RDM-terrein; daar hebben we over gesproken.' Hoboken is overigens iets voor de verre toekomst, laat Tuytel weten. 'Als we willen uitbreiden bij de locatie Academieplein, is daar plek. Je moet vooruit blijven denken.'

13.50 uur

Terug op de parkeerplaats van locatie Museumpark waar Tuytel even belt met bestuursassistent Marjolein over het verzetten van een afspraak. Erna naar Academieplein voor overleg met de directeurs Bert Hooijer en Dick Glasbergen. 'We gaan brainstormen over de invulling van de themaminoren. Ik vind het belangrijk om dat op hún locatie te doen. Het gevaar is dat je anders te weinig op de locaties komt en alleen mensen in je eigen kantoor ontvangt.' Contact met studenten is er niet veel, moet de collegevoorzitter toegeven. 'Gisteren wel, toen gaf een aantal masterstudenten een presentatie bij mij op kantoor; ze willen geld voor een mooi plan', aldus Tuytel.

15.30 uur

Op weg naar RDM Campus waar onderwijsmanagers van de hogeschool een professionaliseringdag hebben over de invoering van de startgesprekken. Na afloop borrel en diner.

JvN

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON

Verschijningsdatum Profielen 68

2 april 2009

Hoofdredacteur

Dorine van Namen

Eindredacteur

Esmé van der Molen

Redactie

Mirjam Goudswaard, Jos van Nierop, Massy Naimi Zaker (stagiaire)

Medewerkers aan dit nummer

Rik Jörissen, Ernest van der Kwast, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP], Wouter Pols, Sandra Ringeling, Sabine Schipper

Redactieraad

Jan van Heemst, Tamar Israël, Liesbeth van der Kruit (voorzitter), Tessa Meeus, Ton Notten, Sander Westerduin

Foto's

Marco Bakker, Ronald van den Heerik, Peter de Krom, Jos van Nierop, Levien Willemse

Foto cover

Marco Bakker

Illustraties

Hanneke Pleyte, Annet Scholten, Kwannie Tang

Vormgeving

De Werf, Rotterdam

Adresgegevens

Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.

postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,

telefoon (010) 241 45 75

fax (010) 241 45 80

www.profielen.hro.nl

profielen@hro.nl

Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur

Advertenties (m.u.v. profijtjes)

Marketing Adviesburo Stokdijk,

Donau 137, 2911 HB

Nieuwerkerk a/d IJssel,

telefoon (0180) 32 50 90,

fax (0180) 32 63 00,

stokdijkmarketing@compuserve.com

www.magazineprofielen.nl

Druk

Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang

20

ISSN

1385-6677

Nummer 69 verschijnt op 11 mei